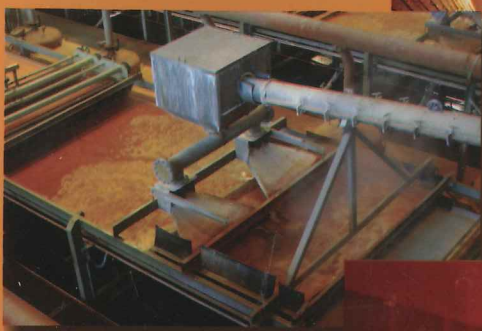

ผลการดำเนินงานประจำปี 2549

Annual Report 2006

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กพร.

	หน้า
สารอภิปตี	2
ทำเนียบผู้บริหาร	4
ข้อมูลองค์กร	27
● ประวัติความเป็นมา	27
● ความหมายสัญลักษณ์	28
● วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์	29
● โครงสร้างและอัตรากำลัง ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	30
● พระราชบัญญัติ	31
งบประมาณรายจ่ายและงบแสดงฐานะการเงิน	32
ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	47
● ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง	48
การปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
● ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญ ภายใต้แผนปฏิบัติราชการ	54
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
- ด้านการบริหารจัดการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	54
- ด้านการแก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม	78
- ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร	87
กิจกรรมในรอบปี 2549	96

ปัจจุบันการขยายตัวทางภาคอุตสาหกรรม ของประเทศมีอัตราสูงขึ้น ส่งผลต่อปริมาณความต้องการใช้วัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมที่สูงขึ้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการและพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน จึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและเตรียมความพร้อมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่และโลหะสำหรับภาคอุตสาหกรรม และยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอย่างมีคุณภาพกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินนโยบายและแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ในปีงบประมาณ 2549 มีแผนการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและบริการครบวงจร การจัดหาและเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบจากทรัพยากรแร่ และการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานจากทรัพยากรแร่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ 2549 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับมอบหมายจากกระทรวงอุตสาหกรรมให้รับผิดชอบการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ตามสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป โดยได้จัดทำแผนที่เส้นทาง (Roadmap) การพัฒนาโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรม อีกทั้งได้ดำเนินการพัฒนาระบบตัวกลางสารสนเทศสำหรับโลจิสติกส์อุตสาหกรรมในรูปแบบของตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ด้านการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในปีงบประมาณ 2550 ได้คัดเลือกอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมเซรามิก เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเร่งด่วน เพื่อศึกษาวิจัยและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และจัดพิมพ์เผยแพร่ให้เหมาะสมต่อไป

การที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สามารถดำเนินการตามภารกิจหลักอย่างจริงจังและต่อเนื่อง บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งสามารถปรับปรุงบทบาทเพิ่มเติมตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนั้น เป็นผลมาจากการให้ความร่วมมือของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจอย่างเต็มเปี่ยม รวมทั้งการสนับสนุนจากผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผมขอใช้โอกาสนี้ขอบคุณในความร่วมมือของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าจะได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนเช่นนี้อีกอย่างต่อเนื่อง

สุดท้ายนี้ ในปี 2550 ซึ่งเป็นปีมหามงคลเนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุครบ 80 พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันเป็นที่รักและเทิดทูนของปวงชนชาวไทย ผมขอชักชวนให้ท่านทั้งหลายน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริอันเป็นมงคลยิ่ง มาเป็นแนวทางการดำรงและปฏิบัติตน เพื่อใช้เป็นแนวทางการแก้ไขให้ประเทศชาติรอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ด้วยการดำเนินชีวิตที่มีความอดทน ความเพียร สติปัญญา และความรอบคอบ สำนึกในคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยกันพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนและมีดุลยภาพ ตามรอยเบื้องพระยุคลบาท สืบไป

(นายอนุสรณ์ นีโอมพลมาศ)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายอนุสรณ์ เนือบพลมาก
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ทำเนียบผู้บริหารและข้าราชการ

นายมนทป วัลยะเพ็ชร

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายเลนค์ นิยมไทย

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายไชยา เจริญวงศ์
วิศวกรเหมืองแร่ ๑ วช.

- ๑ นางสาวจินต์ สงสะเสน
- ๒ นางสาวยุพิน จงเจษฎ์
- ๓ นางสาวผาณิต กุลชล
- ๔ นางสาววารี สุทธิพันธ์
- ๕ นางสาววดี บางท่าไม้
- ๖ นายเทพไท กาญจนโชติ

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
หัวหน้าส่วนงานสารบรรณ
หัวหน้ากลุ่มงานเผยแพร่และอำนาจการ
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล
หัวหน้ากลุ่มงานคลัง
หัวหน้ากลุ่มงานพัสดุ

ภารกิจ

ดำเนินการกิจด้านงานสารบรรณ งานคลังและพัสดุ ในระดับกรม การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในองค์กรตามกฎหมาย การประชาสัมพันธ์ภารกิจ บทบาท อำนาจหน้าที่ และเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร รวมทั้งจัดทำ อำนาจการ พัฒนาระบบ และสร้างมาตรฐานด้านการบริหารงานทั่วไป

1 นางสาวสิริรัตน์ สิริคันธานนท์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและระเบียบ
2 นางพิมพ์พร เวณุนันท์	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3 นางอุบล ฤทธิ์เพชร	หัวหน้ากลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย
4 นายสัจจากร นาคนิยม	หัวหน้ากลุ่มนิติกรรมและสัญญา
5 นายประทีป วิริยะศิริวัฒนะ	หัวหน้ากลุ่มคดี
6 นายเทพไท กาญจนโชติ	หัวหน้ากลุ่มสืบสวนสอบสวน

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านกฎหมายที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รับผิดชอบ โดยศึกษา วิเคราะห์ วินิจฉัย พัฒนากฎหมาย ให้คำปรึกษาในงานด้านกฎหมาย นิติกรรมและสัญญา งานสืบสวนสอบสวน งานประมวลหลักฐาน เพื่อการดำเนินคดี ดำเนินการตรวจสอบและวินิจฉัยปัญหาข้อผูกพันด้านนิติกรรมและสัญญา ตลอดจนดำเนินคดีปกครอง

- ๑ นายชาติ หงส์เทียมจันทร์
- ๒ นางเพ็ญศรี ลิเผ่าพันธุ์
- ๓ นายสกล จุลภา
- ๔ นายสกล อนันต์วณิชชา
- ๕ นางศิริมา ทรศุภการ
- ๖ นางสาวสุนิตย์ เสียงหลาย

ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบแผนงานและโครงการ
หัวหน้าส่วนการอนุญาตประทานบัตรและอาชญาบัตร
หัวหน้าส่วนการอนุญาตธุรกิจเหมืองแร่
หัวหน้าส่วนควบคุมสัปทาน

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ รวมถึงการอนุญาตนำเข้าและส่งออกแร่ การขออนุญาตประกอบกิจการโรงโม่หิน การสูบน้ำเกลือใต้ดิน และการผลิตเกลือสินเธาว์ รวมทั้งการควบคุมให้ผู้รับสัมปทานปฏิบัติตามเงื่อนไข และการประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั่วประเทศเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตต่างๆ

สำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้

- 1 นายสมบุรณ์ ยินดียั่งยืน
- 2 นางแนนน้อย มาประณีต
- 3 นายนิรันดร์ ยิ่งมหิศรานนท์
- 4 นายสุระ เพชรพิรุณ
- 5 นางสาวดวงตา ทองประยูร

ผู้อำนวยการสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานการกำกับดูแล
หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ
หัวหน้าส่วนควบคุมการจัดเก็บรายได้

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการตรวจสอบแผนงานการขออนุญาตเกี่ยวกับแร่ กิจการโรงโม่หิน การสูบน้ำเกลือใต้ดิน และการผลิตเกลือสินเธาว์ ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของโครงการด้านเหมืองแร่ และการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตรวมทั้งจัดเก็บ ตรวจสอบและเร่งรัดการชำระค่าธรรมเนียมและค่าภาคหลวงแร่

- ① นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรรณ
- ② นางพุดสุข วลีพิทักษ์เดช
- ③ นางดวงตา โล่เจริญรัตน์
- ④ นางสาวสุภา ไชยสิงห์
- ⑤ นายอานนท์ ทรงศิริกุล
- ⑥ นางสาวนิตยา บุญรักษ์
- ⑦ นายอนุ กัลลประวิทย์

ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มวิชาการและมาตรฐาน
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มที่ปรึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อม
หัวหน้าส่วนกำกับและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม 1
หัวหน้าส่วนกำกับและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการเสนอนโยบายและแผนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งติดตามประเมินผล ศึกษา วิจัย และกำหนดมาตรฐานมลพิษและมาตรฐานวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม กำกับดูแล ติดตาม และตรวจสอบการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ ตลอดจนให้บริการและให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่ผู้ประกอบการในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม การออกแบบและกำหนดแผนการป้องกันแก้ไขผลกระทบและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- 1 นางสาวสุพศรี ทุมโฆสิต
- 2 นางโสภา จรัสขนะเพท
- 3 นายวิษณุ ทับเที่ยง
- 4 นายสมยศ ศรีตารา
- 5 นางเอมอร จงรักษ์
- 6 นายทองสิน ภูริรักษ์พิติก

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริม
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมวิสาหกิจเหมืองแร่
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ
หัวหน้ากลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการพัฒนาและส่งเสริม การประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดย การจัดหาแร่และเตรียมความพร้อมด้านวัตถุดิบ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมให้เกิดความ ร่วมมือในด้านการลงทุน การค้าและความตกลงระหว่างประเทศ ศึกษา วิเคราะห์และเสนอแนะสถานการณ์ทางด้าน เศรษฐกิจ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันด้านธุรกิจอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานรวมทั้งประสาน ความเชื่อมโยงให้เกิดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และผลงานวิจัยในการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความมั่นคง ด้านเทคโนโลยีของประเทศ

๑	นางสาวณภาพ อรุณเกียรติกิจ	ผู้อำนวยการสำนักโลจิสติกส์อุตสาหกรรม
๒	นางกัญญา วิตะฐาน	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
๓	นายนคร ศรีมงคล	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบโลจิสติกส์
๔	นางสลิลา ขรรยงสวัสดิ์	หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศโลจิสติกส์
๕	นางสาวชนากานต์ อนุรักษทรัพย์	หัวหน้ากลุ่มวิชาการ

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการสร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการ ให้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน กำหนดแบบจำลอง (Model) สำหรับการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์รายอุตสาหกรรมเพื่อเป็นมาตรฐาน และกรอบกระบวนการจัดการและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมนำการจัดการโลจิสติกส์ที่ดีมาประยุกต์ใช้อย่างมีระบบและมีกลไกเกิดเป็นโลจิสติกส์ที่เป็นเลิศ (Best Practice) รวมทั้งพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ให้บูรณาการตลอดโซ่อุปทาน ตั้งแต่วัตถุดิบ ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ให้บริการ และการดำเนินธุรกรรม เพื่อสร้างช่องทางการจัดการ จัดหา ที่ลดระยะเวลา ลดขั้นตอน ลดต้นทุน สร้างความพึงพอใจ และเกิดศูนย์กลางสารสนเทศโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

- 1 นายปณิธาน จินดาภู
- 2 นางบังอร สมยานนทนากุล
- 3 นายไพรัตน์ เจริญกิจ
- 4 นายชัยวิทย์ อุดมศิริกุล
- 5 นายคันธศักดิ์ แข็งแรง
- 6 นายสุภัทรพงษ์ กรรณเลขา

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการแร่
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มวิศวกรรมความปลอดภัย
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาเหมืองแร่
หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนแร่
หัวหน้ากลุ่มทรัพยากรแร่

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการประกอบกิจการเหมืองแร่ เสนอแนะนโยบายการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งให้บริการและช่วยเหลือด้านวิศวกรรมแก่ภาคเอกชนในการประกอบการต่างๆ

- 1 นายรัช ผลความดี
- 2 นางสาวนิตดา กระจางฉาย
- 3 นายอุเสน ถิ่นเกาะแก้ว
- 4 นายสมบูรณ์ จีวรกุล
- 5 นายสุเมธ แสนประเสริฐ
- 6 นายประพัตร พัทธยศศักดิ์เสรี
- 7 นายมนัส เชยตระกูล

ผู้อำนวยการสำนักวิศวกรรมและพื้นฟูพื้นที่
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด
หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีทำแผนที่
หัวหน้ากลุ่มฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มวิชาการวิศวกรรม
หัวหน้ากลุ่มเครื่องจักรกลและโยธา

ภารกิจ

ดำเนินการรังวัดค่าขอตตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การรังวัดอื่นๆที่กำหนดตามระเบียบและคำสั่งของกรมฯ การทำแผนที่เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามกฎหมายแร่ ดำเนินการรังวัดวางโครงหมุดหลักฐานการแผนที่ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรังวัดและทำแผนที่ ปรับปรุงระวางแผนที่ให้เป็นปัจจุบัน จัดทำฐานข้อมูลหมู่เหมืองระบบภูมิศาสตร์แผนที่ (GIS) ให้บริการเครื่องจักรกล เครื่องเจาะสำรวจเพื่อการพัฒนาเหมืองแร่ ให้คำปรึกษา แนะนำการใช้เครื่องจักรกลในงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้บริการทางวิชาการด้านวิศวกรรมเครื่องกล ไฟฟ้า และโยธา การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว รวมทั้งให้บริการทางวิชาการด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมสถาปัตยกรรมวิศวกรรมโยธาและวิศวกรรมเครื่องกล

- 1 นางวราภรณ์ ลาภานันต์
- 2 นางจรีรัตน์ สุรพัฒน์พงษ์
- 3 นางสาวเขวาลักษณ์ นิสสกา
- 4 นายชัยโรจน์ อุดมวงษ์
- 5 นายชนะ อมรโชติ

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและพัฒนาระบบบริหาร
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
หัวหน้ากลุ่มติดตามและประเมินผล

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการเสนอแนะนโยบายและจัดทำยุทธศาสตร์กรม เสนอแนะนโยบายการจัดทำและจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เสนอแนะนโยบายการพัฒนาระบบบริหารและระบบงานติดตามผลการดำเนินงาน ดำเนินการวัดประสิทธิภาพของผลงานตามตัวชี้วัดที่กำหนด รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ

- 1 นายสุรพงษ์ เชียงทอง
- 2 นางเนตรวรัตน์ สอนสวัสดิ์
- 3 นางสาววิวรรณ จันทรเธร
- 4 นายณรงค์ ยืนยงหัตถกรณ์
- 5 นายชาติชาย เชิดขันธ์
- 6 นางนันทนา กันยานุวัฒน์

- ผู้อำนวยการสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
- หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 1
- หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 2
- หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 3
- หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 4

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการเสนอแนะนโยบายและแผนการบริหารจัดการอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มุ่งเน้นให้อุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการพัฒนาส่งเสริมจนสามารถเป็นฐานการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งดำเนินงานด้านกำกับ ดูแลและตรวจสอบการประกอบกิจการแต่งแร่ โลหกรรม และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และเงื่อนไขที่กำหนดและถูกต้องตามหลักวิชาการพัฒนาปัจจัยการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีสะอาดและวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำและบริการข้อมูลทางวิชาการ วิเคราะห์ ทดสอบโลหะ และรื้อคแมคแคนิกส์

- 1 นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์
- 2 นางสาวสายธาร แสงสุวรรณ
- 3 นางอรพิน อุดมชนะธีระ
- 4 นายชินพงศ์ ก้องเมธิกุลรัตน์
- 5 นางดวงกมล สุริยจันทร์
- 6 นายปราโมทย์ ภูพานทอง
- 7 นายธีรวัฒน์ ทองรักษ์

ผู้อำนวยการสำนักอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบและฐานข้อมูล
หัวหน้ากลุ่มเพิ่มมูลค่าวัสดุธรรมชาติ
หัวหน้ากลุ่มเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและประสานเครือข่าย

ภารกิจ

ศึกษา วิจัย วิเคราะห์ พัฒนา และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการผลิต การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน การลดการใช้ทรัพยากรและการเกิดของเสีย โดยการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพวัตถุดิบรวมทั้งการจัดหาวัตถุดิบทดแทน การแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากภาคอุตสาหกรรม กลับมาใช้ใหม่ การใช้เทคโนโลยีสะอาด และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน เทคโนโลยีและวัสดุเหลือใช้ระหว่างภาคอุตสาหกรรมพื้นฐานในรูปแบบเครือข่าย

① นายมานูส มณีบุษย์

② นางสุมาลี ทองรักษ์

③ นายกมล อุ่นชู

④ นายพงศ์บุญชัย บุญประดิษฐ์

⑤ นางดวงแข ทวีบุรณ

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบเครือข่ายและการสื่อสาร

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบสำนักงานรัฐอิเล็กทรอนิกส์

หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์สถิติข้อมูลแร่และอุตสาหกรรม

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการวางแผน เสนอแนะและกำหนดนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารด้าน อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พัฒนาระบบการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ จัดทำศูนย์ บริการออนไลน์ อิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจร วางระบบการติดตามและรายงานผลสัมฤทธิ์ของกรม พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ของกรมได้เรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในหน่วยงาน

- 1 นางสาวลัดดาวัลย์ คงเอี่ยมตระกูล
- 2 นางนุจรี ชีรดิถก
- 3 นางสาววันดี เย็นเป็นสุข

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
ประจำกลุ่มตรวจสอบภายใน
ประจำกลุ่มตรวจสอบภายใน

ภารกิจ

ดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติงาน/การบริหารความเสี่ยง และประเมินผลระบบควบคุมภายใน เพื่อให้การดำเนินงานของกรมมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความคุ้มค่า รวมทั้งให้คำปรึกษาและเสนอแนะให้แก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

- 1 นายวิเชียร ปลอดประดิษฐ์
- 2 นางสมลักษณ์ เจริญสิน
- 3 นางเสาวณี โพชนุกูล
- 4 นายสมศักดิ์ หวลกลสิน
- 5 นายกัมพล มณีประพันธ์
- 6 นายศุภชัย พงษ์ศิริวรรณ

- ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพและเศรษฐศาสตร์แร่
หัวหน้าส่วนการกำกับดูแลการประกอบการ

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตรวจสอบและควบคุมการจัดเก็บรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เสนอนโยบายและมาตรการในการส่งเสริม และพัฒนา อุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการแร่โลหกรรม และการใช้กระบวนการโลจิสติกส์ รวมทั้งสำรวจ ศึกษา และวิจัยแหล่งวัตถุดิบ เพื่อใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่าแร่

- 1 นายนิติ กิตติสาร
- 2 นายรินทร์ สุทธิศรี
- 3 นายสำราญ พนาดี
- 4 นายไพรัตน์ เตชะวิวัฒนาการ
- 5 นายพงศ์พนธ์ เขียมตน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้าส่วนการกำกับดูแลการประกอบการ
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพและเศรษฐกิจแร่

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตรวจสอบ และควบคุมการจัดเก็บรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เสนอนโยบายและมาตรการในการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีในการแต่งแร่ โลหกรรม และการใช้กระบวนการโลหศตึกส์ รวมทั้งสำรวจ ศึกษา และวิจัยแหล่งวัตถุดิบ เพื่อใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่าแร่

- ① นายสมชาย เอกธรรมสุทธิ
- ② นางวาสนา สุรินทร์คำ
- ③ นายวิวัฒน์ ไตรธิกุล
- ④ นายพลยุทธ สุขสมบัติ
- ⑤ นายเกียรติชัย ตูลาธรรมกุล
- ⑥ นายชัยทัต สมิตินนท์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพและเศรษฐกิจแร่
หัวหน้าส่วนการกำกับดูแลการประกอบการ

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตรวจสอบ และควบคุมการจัดเก็บรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เสนอนโยบายและมาตรการในการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีในการแต่งแร่ โลหกรรม และการใช้กระบวนการโดจิตกตส์ รวมทั้งสำรวจ ศึกษา และวิจัยแหล่งวัตถุดิบ เพื่อใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่าแร่

- 1 นายธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ
- 2 นายปฏิพัทธ์ บุญนำมา
- 3 นายทวี ทองตัน
- 4 นายเสนีย์ ภักดีใหม่
- 5 นายภิญโญ ทองภิญโญชัย

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์ (ภาคใต้)
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน
หัวหน้ากลุ่มโลจิสติกส์อุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า

ภารกิจ

ดำเนินงานด้านการตรวจสอบ ควบคุม และกำกับดูแล เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพื้นฐานและปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมในภาคใต้ การพัฒนาอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า และระบบโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมในภาคใต้ รวมทั้งรับผิดชอบงานเช่นเดียวกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 1-3

ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาแต่ครั้งอดีตกาล และคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุมมากขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรก ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมือง และการเก็บภาษีซึ่งยังขาดประสิทธิภาพและไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” ขึ้น สังกัดกระทรวงเกษตราธิการ ในวันที่ 1 มกราคม 2434 ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่และทำเหมืองแร่ตลอดทั่วราชอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดไปแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึง 9 ครั้ง ในจำนวน 5 กระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงเกษตราธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยาได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัด กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในที่สุดได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2516 เมื่อมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมา ภายหลังการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณี ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ ตามที่มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านแร่และโลหกรรม ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และโลหการ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดเก็บรายได้ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหการและอุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมตลอดถึงการสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนทั่วไป

สัญลักษณ์

ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

พระนารายณ์ แสดงถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปนก ด้านซ้ายและขวา แสดงถึง เอกลักษณ์ของความเป็นไทยและภารกิจหลักสำคัญ 2 ประการที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

รูปฮีตเตอและพลั่ว อุปกรณ์ขั้นพื้นฐานทำเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจง่าย เมื่อพบเห็น และแสดงถึงภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กร

เส้นโค้งวงกลมส่วนกลาง สื่อถึง การโอบอุ้ม คุ้มครอง และจุดยืนที่มั่นคง ในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อม อันมีผลมาจากการบริหารจัดการงานในภาคอุตสาหกรรมซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อที่สำคัญของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในการกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี โดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของ

สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สีน้ำเงิน หมายถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความเป็นปึกแผ่นขององค์กร

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการ และพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ (MISSION)

1. เสนอแนะนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. สร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบการ
3. สนับสนุน และเสริมสร้างขีดความสามารถของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
4. กำกับดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์

1. การสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ และโลหะสำหรับภาคอุตสาหกรรม
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอย่างมีคุณภาพกับสังคม และสิ่งแวดล้อม

โครงสร้างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อธิบดี

รองอธิบดี

รองอธิบดี

วิศกรเหมืองแร่ 9 ขบ

สำนักบริหารสถาน

- ฝ่ายงานสารวัตร
- กลุ่มงานเผยแพร่และช่วยอำนวยความสะดวก
- กลุ่มบริหารงานบุคคล
- กลุ่มงานคลัง
- กลุ่มงานพัสดุ

สำนักนโยบายและพัฒนาระบบบริหาร

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มนโยบายและแผน
- กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
- กลุ่มติดตามและประเมินผล

ศูนย์สารสนเทศอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการสื่อสาร
- กลุ่มพัฒนาระบบสำนักงานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
- กลุ่มวิเคราะห์และผลิตข้อมูลและชุดเอกสาร

กลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักกฎหมายและระเบียบ

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มส่งเสริมกฎหมาย
- กลุ่มนิติกรรมและสัญญา
- กลุ่มคดี
- กลุ่มสืบสวนสอบสวน

สำนักพัฒนาและส่งเสริม

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มส่งเสริมวิสาหกิจเหมืองแร่
- กลุ่มส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ
- กลุ่มเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- กลุ่มส่งเสริมเทคโนโลยีอุตสาหกรรมพื้นฐาน

สำนักวิศวกรรมและฟื้นฟูพื้นที่

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มมาตรฐานและส่งเสริมการวิจัย
- กลุ่มเทคโนโลยีด้านแผนที่
- กลุ่มฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มวิศวกรรมสำรวจ
- กลุ่มเครื่องจักรกลและโยธา

สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มวิชาการและมาตรฐาน
- กลุ่มส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มที่ปรึกษาด้านการสิ่งแวดล้อม
- ส่วนกำกับและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม 1
- ส่วนกำกับและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2

สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 1
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 2
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 3
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน 4

สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐานและกรมโยธา

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มนโยบายและแผน
- กลุ่มพัฒนาระบบและฐานข้อมูล
- กลุ่มประเมินค่าวัสดุธรรมชาติ
- กลุ่มประเมินค่าวัสดุเหลือใช้
- กลุ่มพัฒนาและประสานเครือข่าย

สำนักโลหิตอุตสาหกรรม

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มพัฒนาระบบโลหิตภัณฑ์
- กลุ่มสารสนเทศโลหิตภัณฑ์
- กลุ่มวิชาการ

สำนักวิชาการ

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มวิศวกรรมโลหิตภัณฑ์
- กลุ่มพัฒนาเหมืองแร่
- กลุ่มนโยบายและแผน
- กลุ่มทรัพยากรแร่

สำนักการอนุญาต

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนการอนุญาตประทานบัตรและอาชญาบัตร
- ส่วนการอนุญาตสิทธิเหมืองแร่
- ส่วนควบคุมชั้นหิน
- ส่วนตรวจสอบแผนงานและโครงการ

สำนักกำกับดูแลและจัดเก็บรายได้

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มมาตรฐานการกำกับดูแล
- กลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ
- ส่วนควบคุมการจัดเก็บรายได้

สำนักควบคุมมาตรฐานพื้นฐานและการเหมืองแร่

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี
- กลุ่มศึกษาวิจัยศักยภาพและเศรษฐกิจแร่
- ส่วนกำกับดูแลการประกอบการ

สำนักควบคุมมาตรฐานพื้นฐานและโลหิตภัณฑ์ (กสค.)

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- กลุ่มโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อัตราทั้งสิ้นรวม 711 อัตรา (ข้อมูล ณ 18 ธันวาคม 2549)

ข้าราชการ 473 อัตรา ลูกจ้างประจำ 238 อัตรา

* ปฏิบัติงานในส่วนกลาง 394 อัตรา * ปฏิบัติงานในส่วนกอง 173 อัตรา

* ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค 79 อัตรา * ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค 65 อัตรา

หมายเหตุ เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่จากภายใน

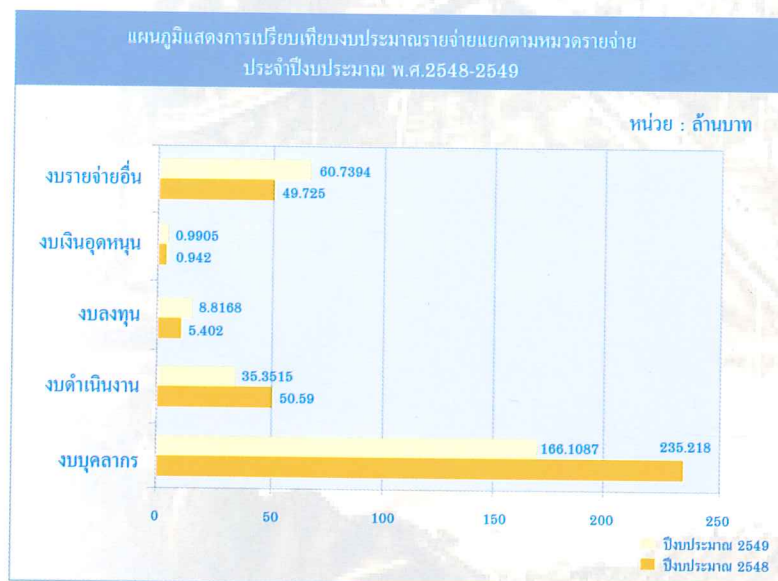
พระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545
- พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2520
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการไม่ บด หรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำเกลือสินเธาว์และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)

งบประมาณรายจ่าย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 272.0069 ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่และโลหะสำหรับภาคอุตสาหกรรม 70.3029 ล้านบาท และงบประมาณตามยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบกิจการอย่างมีดุลยภาพ 201.7040 ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทรายจ่ายได้ดังนี้

งบบุคลากร	166,108,700	บาท
งบดำเนินงาน	35,351,500	บาท
งบลงทุน	8,816,800	บาท
งบเงินอุดหนุน	990,500	บาท
งบรายจ่ายอื่น	60,739,400	บาท

หมายเหตุ : ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 มีการตัดโอนบุคลากรบางส่วนไปสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

แบบแสดงฐานะทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

(หน่วย : บาท)

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	245,566,567.59
ลูกหนี้ระยะสั้น	3	510,655,423.31
รายได้ค้างรับ		2,997,904.92
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	4	9,103,822.18
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		<u>768,323,718.00</u>

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

ลูกหนี้ระยะยาว	5	(14,400.00)
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	6	182,842,919.11
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	7	941,497.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	8	1,340,735.27
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		1,533,866.40
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		<u>186,644,617.78</u>

รวมสินทรัพย์

954,968,335.78

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

(หน่วย : บาท)

หนี้สิน

หนี้สินหมุนเวียน

เจ้าหนี้ระยะสั้น	23,449,958.53
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	14,959,561.80
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	180,478.24
รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น	93,944,443.70
เงินรับฝากระยะสั้น	583,801,023.34
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	1,147,521.99
รวมหนี้สินหมุนเวียน	717,482,987.60

หนี้สินไม่หมุนเวียน

เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว	1,020,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	1,020,000.00
รวมหนี้สิน	718,502,987.60

สินทรัพย์สุทธิ

ทุน	169,910,283.09
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	66,555,065.09
รวมสินทรัพย์สุทธิ	236,465,348.18
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ	954,968,335.78

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

แบบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

(หน่วย : บาท)

รายได้จากการดำเนินงาน

รายได้จากรัฐบาล

รายได้จากเงินงบประมาณ

326,944,775.72

รายได้จากแหล่งอื่น

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ

6,405,998.58

รายได้อื่น

431,608,226.89

รวมรายได้จากแหล่งอื่น

438,014,225.47

รวมรายได้จากการดำเนินงาน

764,959,001.19

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน

ค่าใช้จ่ายบุคลากร

9

204,970,644.12

ค่าใช้จ่ายบำเหน็จบำนาญ

14,600,881.96

ค่าฝึกในการฝึกอบรม

17,427,179.15

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

16,027,283.05

ค่าวัสดุและค่าใช้สอย

66,758,698.73

ค่าสาธารณูปโภค

10

13,356,587.45

ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

11

2,169,823.24

ค่าใช้จ่ายอื่น

422,276,551.89

รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน

757,587,649.59

รวมรายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน

7,371,351.60

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

(หน่วย : บาท)

รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน

รายการอื่นๆ ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน

(รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง)

27,748,437.10

รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน

27,748,437.10

รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ

35,119,788.70

รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ

35,119,788.70

รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ

รายได้แผ่นดิน - ภาษี

ภาษีทางอื่น - รายได้ค่าภาคหลวงเหมืองแร่

587,009,583.14

รวมรายได้ภาษี

587,009,583.14

รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ

27,028,254.64

รายได้อื่น

434,045,873.84

รวมรายได้้นอกจากภาษี

461,074,128.48

รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ

1,048,083,711.62

หัก รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง

1,020,335,274.52

รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง

27,748,437.10

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

หมายเหตุที่ 1 สรุบบโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1. หลักการบัญชี

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์คงค้าง โดยเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 ตามประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2546

2. หน่วยงานที่เสนอรายงาน

รายการที่ปรากฏในงบการเงินรวมถึงรายการที่เกิดจากเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นรายการที่เกิดขึ้นทั้งที่หน่วยงานในส่วนราชการและหน่วยงานในภูมิภาค

3. การรับรู้รายได้

- รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง
- รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงินรายได้แผ่นดินแสดงเป็นรายการต่างหากจากรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมปกติของหน่วยงานในงบรายได้และค่าใช้จ่าย

4. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

อาคารและอุปกรณ์และสินทรัพย์ไม่มีตัวตนแสดงในราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยวิธีเส้นตรง ตามอายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ ดังนี้

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	15 - 40	ปี
- ครุภัณฑ์	2 - 12	ปี
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์	2 - 5	ปี

5. วัสดุคงเหลือ

แสดงในราคาทุน และตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

หมายเหตุที่ 2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสด	191,350.52
เงินฝากของหน่วยงาน (เงินงบประมาณ)	12,269,950.49
เงินฝากของหน่วยงาน (เงินนอกงบประมาณ)	309,282.05
เงินฝากคลัง 901 , 912	224,572,657.24
เงินทดรองราชการ	1,020,000.00
รายการเทียบเท่าเงินสดอื่น	5,322,755.62
พักยอดเงินฝากคลัง	1,880,571.67
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	245,566,567.59

หมายเหตุที่ 3 ลูกหนี้ระยะสั้น

ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ	4,839,037.03
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	2,615,730.00
ลูกหนี้ส่วนราชการ - รายได้รับแทนกัน	502,888,611.28
เงินรอรับคืน	45.00
ลูกหนี้เงินมัดจำจ่ายล่วงหน้า	312,000.00
	510,655,423.31

หมายเหตุที่ 4 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ	9,103,822.18
--------------	--------------

หมายเหตุที่ 5 ลูกหนี้ระยะยาว

14,400.00

หมายเหตุที่ 6 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)

อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	176,122,298.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	48,567,390.73
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	127,554,907.27
ครุภัณฑ์และอุปกรณ์	100,002,359.64
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	44,714,347.80
ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ (สุทธิ)	55,288,011.84
รวม อาคาร ครุภัณฑ์และอุปกรณ์	182,842,919.11

หมายเหตุที่ 7 สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)

สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน	956,300.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	14,803.00
รวมสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	941,497.00

หมายเหตุที่ 8 สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (สุทธิ)

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	1,699,416.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	358,680.73
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	1,340,735.27

หมายเหตุที่ 9 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

เงินเดือน	118,500,000.62
ค่าจ้างประจำ	40,459,530.61
ค่าจ้างชั่วคราว	1,713,193.06
เงินประจำตำแหน่ง	3,698,699.75

ค่าตอบแทน	7,958,937.22
ค่าล่วงเวลา	204,960.00
เงินรางวัลสำหรับหน่วยงาน	3,622,180.30
โบนัส	1,390,047.60
เงินสมทบชดเชย กบข.	5,211,937.00
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างประจำ	1,015,532.18
เงินประกันสังคม	94,876.00
เงินช่วยเหลือบุตร	40,650.00
เงินช่วยการศึกษาบุตร	590,080.50
ค่ารักษาพยาบาล	18,111,845.55
ค่าเช่าบ้าน	1,078,166.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	1,106,069.00
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต	173,938.72
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	204,970,644.12

หมายเหตุที่ 10 ค่าสาธารณูปโภค

ค่าไฟฟ้า	4,424,859.76
ค่าน้ำประปา	1,321,869.26
ค่าน้ำมัน	3,250,179.79
ค่าโทรศัพท์	1,776,660.34
ค่าใช้จ่ายค่าบริการอินเทอร์เน็ต	2,211,828.47
ค่าไปรษณีย์และขนส่ง	314,860.00
ค่าสาธารณูปโภคอื่น	56,329.83
รวมค่าสาธารณูปโภค	13,356,587.45

หมายเหตุที่ 11 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ครุภัณฑ์และอุปกรณ์	2,155,020.24
โครงสร้างพื้นฐานอื่น	14,803.00
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	2,169,823.24

หมายเหตุที่ 12 รายงานแสดงฐานะการเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน

รายงานฐานะเงินงบประมาณ ปี 2549

ตั้งแต่วันที่ ถึง สิ้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2549

หน่วย : บาท

รายการ	งบประมาณรายจ่าย			เงินประจํางวด				
	เพิ่ม เหลือ	ลด เบิก	คง	เพิ่ม	ผูกพัน	กันไว้	เบิก	คงเหลือ
แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ งานจัดการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 0101								
1. งบบุคลากร	169,314,600.00	169,314,600.00	0.00	169,268,676.00	45,924.00		138,792,682.67	30,475,993.33
2. งบดำเนินงาน	35,351,500.00	35,351,500.00	0.00	29,217,962.00	6,133,538.00		28,821,460.82	396,501.18
3. งบลงทุน	8,816,800.00	8,816,800.00	0.00	5,764,741.00	3,052,059.00		5,454,595.52	310,145.48
4. งบเงินอุดหนุน	990,500.00	990,500.00	0.00	467,160.00	523,340.00		467,159.45	0.55
5. งบรายจ่ายอื่น	60,739,400.00	60,739,400.00	0.00	57,887,669.00	2,851,731.00		33,761,995.01	24,125,673.99
รวม	275,212,800.00	275,212,800.00	0.00	262,606,208.00	12,606,592.00	0.00	207,297,893.47	55,308,314.53

หมายเหตุที่ 13 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน

1. รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

ตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นเดือนกันยายน 2549

หน่วย : บาท

แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ		กันไว้เบิกเหลือปี	เบิก
	กองเหลือ		
งานจัดการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 0101			
1) รายจ่ายอื่น	5,400,268.62	5,400,268.62	0.00
รวมทั้งสิ้น	5,400,268.62	5,400,268.62	0.00

2. รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

ตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นเดือนกันยายน 2549

หน่วย : บาท

แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ กันไว้เบิกเหลือปี			เบิก
กองเหลือ			
งานจัดการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 0101			
1) ค่าตอบแทน ใช้สอย วัสดุ	424,255.00	424,255.00	0.00
2) ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	14,463,923.00	13,918,025.40	545,897.60
3) รายจ่ายอื่น	17,868,542.50	13,294,281.00	4,574,261.50
รวมทั้งสิ้น	32,756,720.50	27,636,561.40	5,120,159.10

ต้นทุนผลผลิต และต้นทุนกิจกรรม

กิจกรรม	(ล้านบาท)		ผลผลิต	(ล้านบาท)	(ล้านบาท)
	ต้นทุนกิจกรรม	ปริมาณ		ต้นทุนรวม	ต้นทุนต่อหน่วย
1. อนุญาตและกำกับดูแลเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	108.857	4,862 ราย	การบริหารจัดการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	262.044	0.047
2. จัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	69.322	3,032 ราย			
3. ส่งเสริมและพัฒนาก่อประกอบเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	83.865	40,450 ล้านบาท			

วิเคราะห์งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

สินทรัพย์	บาท	อัตราส่วนตาม
		แนวดิ่ง (%)
สินทรัพย์	2549	
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	245,566,567.59	25.71
ลูกหนี้ระยะสั้น	510,655,423.31	53.47
รายได้ค้างรับ	2,997,904.92	0.31
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	9,103,822.18	0.95
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	768,323,718.00	80.46
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ลูกหนี้ระยะยาว	(14,400.00)	-0.00
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	182,842,919.11	19.15
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	941,497.00	0.10
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	1,340,735.27	0.14
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	1,533,866.40	0.16
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	186,644,617.78	19.54
รวมสินทรัพย์	954,968,335.78	100.00

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

วิเคราะห์งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

	บาท	อัตราส่วนตาม แนวดิ่ง (%)
หนี้สิน	2549	
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	23,449,958.53	2.46
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	14,959,561.80	1.57
รายได้แผ่นดินรอส่งคลัง	180,478.24	0.02
รายได้รอการรับรู้ระยะสั้น	93,944,443.70	9.84
เงินรับฝากระยะสั้น	583,801,023.34	61.13
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	1,147,521.99	0.12
รวมหนี้สินหมุนเวียน	717,482,987.60	75.13
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว	1,020,000.00	0.11
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	1,020,000.00	0.11
รวมหนี้สิน	718,502,987.60	75.24
สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน	169,910,283.09	17.79
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	66,555,065.09	6.97
รวมสินทรัพย์สุทธิ	236,465,348.18	24.76
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ	954,968,335.78	100.00

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

วิเคราะห์งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

	บาท	อัตราส่วนตาม แนวดิ่ง (%)
	2549	
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากเงินงบประมาณ	326,944,775.72	42.74
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	6,405,998.58	0.84
รายได้อื่น	431,608,226.89	56.42
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	438,014,225.47	100.00
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	764,959,001.19	100.00
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	204,970,644.12	27.06
ค่าใช้จ่ายบำเหน็จบำนาญ	14,600,881.96	1.93
ค่าฝึกในการฝึกอบรม	17,427,179.15	2.30
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	16,027,283.05	2.12
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย	66,758,698.73	8.81
ค่าสาธารณูปโภค	13,356,587.45	1.76
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	2,169,823.24	0.29
ค่าใช้จ่ายอื่น	422,276,551.89	55.74
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	757,587,649.59	100.00
รวมรายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	7,371,351.60	

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน (ยังไม่ผ่านการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน)

ผลการปฏิบัติการที่สำคัญของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัตริทธการตามคำบรณการปฏิบัตริทธการ ปรณจำปิงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการดำเนินงาน	ค่าคะแนนที่ได้	คะแนนถ่วงน้ำหนัก
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิภาพตามแผนปฏิบัติการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 50)										
● การประเมินผลแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)										
ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม	ล้านล้านบาท	1	2.6	2.7	2.8	2.9	3.0	1.48	1.0000*	0.0100
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรม (อุตสาหกรรมประกอบยานยนต์)	ร้อยละ	1	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	9.70	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีผลิตอุตสาหกรรม	ร้อยละ	1	4.20	4.40	4.60	4.80	5.00	6.97	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อาหารยานยนต์และแฟชั่น)	ร้อยละ	1	12	13	14	15	16	9.50	1.0000*	0.0100
ตัวชี้วัดที่ 1.5 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์)	ระดับ	1	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 1.6 ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1000
ตัวชี้วัดที่ 1.7 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)	ระดับ	1	1	2	3	4	5	5.00	4.4700	0.0447
ตัวชี้วัดที่ 1.8 จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายใหม่	ราย	1	2,350	2,400	2,450	2,500	2,550	2,242	1.0000*	0.0100
ตัวชี้วัดที่ 1.9 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	1	80	85	90	95	100	141	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 1.9.1 ด้านการกำกับดูแล	0.4									
ตัวชี้วัดที่ 1.9.2 ด้านการพัฒนา	0.6									

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัติการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
● การประเมินผลแผนปฏิบัติการของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต (น้ำหนัก : ร้อยละ 15)										
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ร้อยละของสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบ	ร้อยละ	4	88	89	90	91	92	96.33	5.0000	0.2000
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนสถานประกอบการที่สามารถตอบสนองได้ในระยะเวลาที่กำหนด	ร้อยละ	3	86	89	92	95	98	100.00	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ร้อยละของสถานประกอบการที่ได้รับการจัดระดับมาตรฐาน	ร้อยละ	4	75	80	85	90	95	102.7266	5.0000	0.2000
ตัวชี้วัดที่ 2.4 จำนวนสถานประกอบการที่นำหลักการใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) มาประยุกต์ใช้	จำนวน	4	2	4	6	8	10	10.00	5.0000	0.2000
● การประเมินผลแผนปฏิบัติการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)										
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณแร่และวัตถุดิบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	ร้อยละ	4	1	2	3	4	5	5.06	5.0000	0.2000
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ระดับความสำเร็จของการจัดลำดับชั้นคุณภาพของวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐาน	ระดับ	2.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1250
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ระดับความสำเร็จในการจัดหาวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมพื้นฐาน	ระดับ	2.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1250
ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนพื้นที่เหมืองแร่ที่ได้รับการปรับสภาพเชิงนิเวศและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม	แห่ง	5	86	87	88	89	90	5.00	5.0000	0.2500

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัตราการตามคำรับรองการปฏิบัตราการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัตราการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการดำเนินงาน	ค่าคะแนนที่ได้	คะแนนน้ำหนัก
ตัวชี้วัดที่ 3.5 สถานประกอบการได้รับการยกระดับมาตรฐาน	6									
ตัวชี้วัดที่ 3.5.1 ร้อยละของสถานประกอบการที่ได้รับ การยกระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	2	4	6	8	10	13.89	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดที่ 3.5.2 ร้อยละของสถานประกอบการที่ต้อง ปรับปรุงแก้ไข (ระดับ D)	ร้อยละ	3	29	28	27	26	25	19.65	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดบังคับ (น้ำหนัก : ร้อยละ 5)										0.2500
ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความสำเร็จของการปรับปรุงการบริหาร จัดการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของจังหวัดและ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับ	5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.2500
มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)								0.3800		
ตัวชี้วัดที่ 5 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ	3	65	70	75	80	85	n/a	1.0000*	0.0300
ตัวชี้วัดที่ 6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดที่ 7 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบ	ระดับ	4								
ตัวชี้วัดที่ 7.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม มาตรการ/แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระดับ	1.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0750
ตัวชี้วัดที่ 7.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำข้อมูล การทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการ	ระดับ	2.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1250

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัตินโยบายตามการปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการดำเนินงาน	ค่าคะแนนที่ได้	คะแนนถ่วงน้ำหนัก
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)										
ตัวชี้วัดที่ 8 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	ระดับ	3	63	68	73	78	83	4.7820	4.7820	0.1435
ตัวชี้วัดที่ 9 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1000
ตัวชี้วัดที่ 10 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดที่ 11 ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้	ร้อยละ	2	1	2	3	4	5	5.4486	5.0000	0.1000
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร (น้ำหนัก : ร้อยละ 30)										
ตัวชี้วัดที่ 13 ระดับความสำเร็จของแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์	ระดับ	3	1	2	3	4	5			
ตัวชี้วัดที่ 13.1 ระยะเวลาของการส่งมอบแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์	ระดับ	0.5	28	21	14	7	31	5.00	5.0000	0.0250
ตัวชี้วัดที่ 13.2 ระดับคุณภาพของแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์	ระดับ	1	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 13.3 ร้อยละ ความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	ร้อยละ	1.5	60	70	80	90	100	100.00	5.0000	0.0750

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัตราชาตามคำรองการปฏิบัตราชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัตราชาการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการดำเนินงาน	ค่าคะแนนที่ได้	คะแนนถ่วงน้ำหนัก
ตัวชี้วัดที่ 14 ระดับคุณภาพของการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของส่วนราชการ	ระดับ	4	1	2	3	4	5			
1) ระยะเวลาการส่งสรุปผลการทบทวนและวิเคราะห์ระบบฯ และแผนปฏิบัติการฯ		0.5						5.00	5.0000	0.0250
2) สรุปผลการทบทวน และ วิเคราะห์ระบบฯ มีคุณภาพ และเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 3 ประเด็นหลัก และ 10 ประเด็นย่อย		0.5						10.00	5.0000	0.0250
3) แผนปฏิบัติการฯ มีเนื้อหา และคุณภาพครอบคลุมทั้ง 3 ประเด็นหลักและ 10 ประเด็นย่อย		1						10.00	5.0000	0.0500
4) ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติการฯ ที่นำไปปฏิบัติ ได้แล้วเสร็จครบถ้วน		1						100.00	5.0000	0.0500
5) ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติการฯ ที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการฯ ที่กำหนดไว้		1						100.00	5.0000	0.0500
ตัวชี้วัดที่ 15 ระดับความสำเร็จในการจัดทำแผนและนำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ	ระดับ	10	1	2	3	4	5			
ตัวชี้วัดที่ 15.1 ระดับความสำเร็จของการจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของส่วนราชการ	ระดับ	6								
การประเมินผล ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2549										
1) ระยะเวลาการส่งงาน	ร้อยละ	1 พค.49	29 พค.49	22 พค.49	15 พค.49	8 พค.49	1	5.00	5.0000	0.0500
2) ความครบถ้วนของงาน	ร้อยละ	5	1	2	3	4	5			
- ความครบถ้วนของประเด็นยุทธศาสตร์		2						5.00	5.0000	0.1000
- ความครบถ้วนของข้อเสนอ การเปลี่ยนแปลง		3						n/a	1.0000*	0.0300

ผลสัมฤทธิ์ของปฏิบัติการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน				ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการดำเนินงาน	คะแนนที่ได้น้ำหนัก
ตัวชี้วัดที่ 15.2 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของการดำเนินการตามข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงของส่วนราชการ	ร้อยละ	4	1	2	3	4	5	5.0000	0.2000
ตัวชี้วัดที่ 16 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนากุหลาบของส่วนราชการ	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.0000	0.1500
ตัวชี้วัดที่ 17 ระดับความสำเร็จของร้อยละถ่วงน้ำหนักของการดำเนินงานตามแผนพัฒนากุหลาบของส่วนราชการ	ระดับ	7	60	70	80	90	100	5.0000	0.3500
ตัวชี้วัดที่ 19 ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยง	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.0000	0.1500
รวม		100							4.6282

* ผลการประเมินของสำนักงาน ก.พ.ร. หากตัวชี้วัดไม่สามารถรายงานผลได้ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2549 เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลจากส่วนกลาง หรือ จัดเก็บข้อมูลไม่ทัน ฯลฯ ให้ใส่ค่าคะแนนที่ได้ เท่ากับ 1 มาก่อน

การประเมินผลตนเองของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (Sar Card) รอบ 12 เดือน

มิติที่ 1	ด้านประสิทธิภาพ แผนปฏิบัติการของกระทรวง	ประเมินได้	0.3747
	ด้านประสิทธิภาพ แผนปฏิบัติการของกลุ่มภารกิจ	ประเมินได้	0.7500
	ด้านประสิทธิภาพ แผนปฏิบัติการของกรมหรือเทียบเท่า	ประเมินได้	1.2500
มิติที่ 2	ด้านคุณภาพให้บริการ	ประเมินได้	0.3800
มิติที่ 3	ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	ประเมินได้	0.4935
มิติที่ 4	ด้านพัฒนาองค์กร	ประเมินได้	1.3800
	รวม		4.6282

คะแนนเต็ม 5 ประเมินได้ 4.6282

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551) ด้านการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีการขยายตัวและเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบเพื่อเป็นฐานการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมรายสาขา โดยมีนโยบายหลัก ในการบริหารจัดการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน 2 ประการ คือ

1. การจัดหาและเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบแร่และโลหะ เพื่อสนับสนุนความต้องการวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมอย่างเพียงพอ และทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมซีเมนต์ อุตสาหกรรมแก้วและกระจก และอุตสาหกรรมผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศมีรายได้จากผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกมากมาย รวมทั้งการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าวัตถุดิบ

2. การส่งเสริมให้มีการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดดุลยภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลดปัญหาการร้องเรียนและผลกระทบที่เกิดกับประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการ

จากการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว ทำให้มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ แบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ

ด้านการบริหารจัดการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1. การอนุญาต กำกับดูแล และผลการประกอบกิจการเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1.1 การอนุญาต และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- อนุญาตประทานบัตร	42	แปลง
- อนุญาตอาชญาบัตรพิเศษ	70	แปลง
- อนุญาตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่	46	แปลง
- อนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร	929	ครั้ง
- อนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักร	73	ครั้ง
- อนุญาตตั้งสถานที่ซื้อแร่	21	ราย
- ออกหนังสือส่งแร่บอลเคลย์ออกนอกราชอาณาจักร (ตามมาตรา 103 ทวิ)	25	ครั้ง

- ออกใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตโรงเต่งแร่	66	ราย
- ออกใบอนุญาต/ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม	10	ราย
- ออกใบอนุญาตครอบครองแร่	1	ราย
- ออกหนังสือรับรองการขนแร่ออกนอกราชอาณาจักร และนำแร่เข้าในราชอาณาจักร	79	ครั้ง
- ดำเนินการควบคุมปริมาณและราคาการส่งออกแร่yipซัมตามนโยบาย ควบคุมการส่งออกแร่yipซัมและการกำกับดูแลการตลาดให้เป็นไป ตามข้อตกลงของผู้ประกอบการส่งออก	7	กลุ่ม
- ดำเนินการเพื่อคืนค่าภาคหลวงแร่ถ่านหินที่นำไปใช้ภายในประเทศ ให้แก่ผู้ใช้แร่	71	ราย
- ดำเนินการเกี่ยวกับเงินมูลภัณฑ์กันชนคืนุกเพื่อนำฝากคลัง กรมบัญชีกลาง	1	ครั้ง
- ดำเนินการเพื่อออกคำสั่งมอบอำนาจให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่ปฏิบัติราชการแทนในการออกใบอนุญาตนำแร่เข้าใน ราชอาณาจักร และกำหนดแนวทางปฏิบัติ	1	ครั้ง
- ดำเนินการตรวจสอบสถานที่ซื้อแร่ในเขตกรุงเทพมหานคร	21	ราย

1.2 การตรวจสอบ

1) ตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510

- ตรวจสอบกำกับดูแลการทำเหมืองแร่	635	ราย
- ตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงเต่งแร่	216	ราย
- ตรวจสอบกำกับดูแลโรงงานประกอบโลหกรรม	34	ราย
- ตรวจสอบกำกับดูแลการทำเหมืองใต้ดิน	7	ราย
- ตรวจสอบรายงานผลการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ	17	ราย
- ตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร	635	ราย
- ตรวจสอบกรณีพิพาทและร้องเรียน	80	ราย
- ตรวจสอบการจัดการเก็บค่าภาคหลวงแร่และรายได้อื่นๆ	850	ราย

2) ตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการตามพระราชบัญญัติ

โรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ.2535 (ในส่วนที่เกี่ยวข้อง)

- ตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการโรงงานประเภทไม่ บดและย่อยหิน 350 โรง
- ตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการโรงงานประกอบกิจการเกลือสินเธาว์ 247 โรง

3) ตรวจสอบ เพื่อประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ

- ตรวจสอบสถานประกอบการเหมืองแร่ 486 ราย
- ตรวจสอบสถานประกอบการโรงแต่งแร่ 195 ราย
- ตรวจสอบสถานประกอบการโรงงานประกอบโลหะกรรม 30 ราย
- ตรวจสอบสถานประกอบการโรงงานประเภทไม่ บดและย่อยหิน 309 ราย
- ตรวจสอบสถานประกอบการโรงงานประกอบกิจการเกลือสินเธาว์ 247 โรง

1.3 การสร้างมาตรฐานสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากแร่เป็นวัตถุดิบสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องหลายชนิด ช่วยเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์รายได้ประชาชาติและประหยัดเงินตราต่างประเทศ แต่จากสภาพการประกอบการในปัจจุบันปัญหาหลักของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ประการหนึ่ง คือ การประกอบการมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สร้างความเดือดร้อนต่อชุมชนในพื้นที่ ประกอบกับผู้ประกอบการบางส่วนโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่ให้ความสำคัญในการดำเนินกิจการที่มีมาตรฐานเท่าที่ควร โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม การประกอบกิจการจึงส่งผลกระทบต่อสังคมโดยขาดการป้องกันที่เหมาะสม ขาดประสิทธิภาพและก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สังคมมีความรู้สึกที่ไม่ยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ซึ่งจากการประเมินสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกิจการเหมืองแร่ จำนวน 1,304 แห่ง พบว่าร้อยละ 50.2 ของสถานประกอบการดังกล่าว มีการดำเนินกิจการที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ด้วยเหตุนี้เอง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้วางกลยุทธ์ในการผลักดันและส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำโครงการสร้างมาตรฐานในการประกอบการและการกำกับดูแลทางด้านวิศวกรรม ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นโครงการที่กำหนดให้มีการดำเนินการต่อเนื่องโดยมีระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547 - ปีงบประมาณ 2551

ในปีงบประมาณ 2547 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน และเป้าหมายที่จะผลักดัน ส่งเสริมให้สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้ง 5 ประเภท คือ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงงานโม่บดและย่อยหิน โรงงานประกอบโลหะกรรม และโรงงานผลิตเกลือสินเธาว์ เข้าสู่มาตรฐาน และยกระดับการประกอบการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยมีเป้าหมายที่จะลดสถานประกอบการที่ไม่ได้ มาตรฐานลงเหลือร้อยละ 40 ในปีงบประมาณ 2548 และร้อยละ 28 ในปี 2549 โดยคาดว่าในปีงบประมาณ 2551 จะไม่ให้มีสถานประกอบการที่ต่ำกว่ามาตรฐานเหลืออยู่

ปีงบประมาณ 2548 ได้ว่าจ้างสถาบันการศึกษาของรัฐ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาแนวทาง การปรับปรุงแบบประเมินสถานประกอบการ จัดสัมมนาเพื่อประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระดับมาตรฐานสถานประกอบการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานในการประเมินมาตรฐาน ของสถานประกอบการ

ในส่วนของปีงบประมาณ 2549 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ว่าจ้างสถาบันการ ศึกษาของรัฐ เข้าดำเนินการต่อ โดยนำผลการประเมินจากปีงบประมาณ 2548 มาทำการวิเคราะห์และจัดสัมมนา เพื่อกำหนดหัวข้อและแนวทางการยกระดับมาตรฐาน ในประเด็นที่มีความสำคัญ พร้อมทั้งจัดฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการแก่ผู้ประกอบการที่มุ่งเน้นการพัฒนาระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม โดยมีการทำกรณีศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานสถาน ประกอบการตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่ ขณะเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การยกระดับมาตรฐาน สถานประกอบการตามแผนที่วางไว้ กรมอุตสาหกรรม

พื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงสั่งการให้ผู้รับผิดชอบด้านกำกับดูแลตรวจสอบสถานประกอบการ ดำเนินการ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ให้การส่งเสริมเผยแพร่และให้ความรู้ทางด้านวิชาการต่างๆ แก่สถานประกอบการ มากขึ้น เช่น มีการจัดทำคู่มือ แนวทางในการยกระดับสถานประกอบการ หรือเสนอแนะวิธีการและเทคนิคใน การดำเนินการต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ พร้อมทั้งขอความร่วมมือให้เข้าร่วมโครงการมาตรฐานสถาน ประกอบการขั้นดีของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผลการดำเนินการในปี 2549 ที่ผ่านมามี สถานประกอบการที่ต่ำกว่ามาตรฐาน (D) เหลืออยู่เพียงร้อยละ 19.65 และมีการยกระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้นจาก ปี 2548 ร้อยละ 13.89 รายละเอียดผลการประเมินสถานประกอบการปี 2549 เป็นไปดังนี้

ลำดับ	สถานประกอบการ	ประเมิน (ราย)	ผลการประเมิน (ราย)								ได้รับการยกย่องระดับ	
			A		B		C		D		ให้ดีขึ้นรวม	
			ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
1	เหมืองแร่	486	24	4.93	47	9.67	239	49.17	176	36.21	56	11.52
2	โรงแต่งแร่	195	28	14.36	58	29.74	100	51.28	9	4.62	19	10
3	โรงโม่หิน	309	12	3.88	42	13.59	212	68.6	43	13.91	34	11.22
4	โลหกรรม	30	10	33.33	14	46.67	6	20	0	0	7	23.33
5	เกลือสินเธาว์	247	0	0.00	31	12.55	195	78.97	21	8.5	61	22.26
รวม		1,267	74	5.84	192	15.15	752	59.35	249	19.65	177	13.89

นอกจากนี้ได้ดำเนินการคัดเลือกสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานจากที่เปิดดำเนินการทั้งหมดจำนวน 1,267 ราย ให้เป็นสถานประกอบการชั้นดี ประจำปี 2549 รวมจำนวน 26 ราย โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการเหมืองแร่จำนวน 7 ราย สถานประกอบการโรงแต่งแร่จำนวน 8 ราย สถานประกอบการโลหกรรมจำนวน 2 ราย และสถานประกอบการโรงงานไม้ บด และย่อยหินจำนวน 9 ราย

1.4 การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและกำกับดูแลผู้ประกอบการ

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบการ

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมที่มีโอกาสการขยายตัวที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมโลก ข้อมูลภาวะการณ์ส่งเสริมการลงทุนปี 2548 และแนวโน้มปี 2549 จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระบุว่าอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์/เครื่องใช้ไฟฟ้า มีมูลค่าการลงทุน 86,000 ล้านบาทส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผงวงจรไฟฟ้า ซึ่งในการประกอบอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ได้มีการนำเข้าโลหะดีบุกผสมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการประกอบกิจการเช่น แท่งโลหะดีบุกผสม (Mother Alloy) แท่งตะกั่วสำเร็จรูปที่ใช้ในการบัดกรี (Solder Bar) ลวดที่ใช้ในการบัดกรีที่มีแกนกลางเป็นน้ำยาประสาน (Clean Solder Ace) น้ำยาประสานที่ใช้ในการบัดกรี (Flux)

ผู้ประกอบการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ได้ขอความช่วยเหลือจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในการบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับแร่ที่ควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรกรณีการนำเข้าโลหะดีบุกผสม เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมา กลุ่มผู้ประกอบการได้นำโลหะดีบุกผสมเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ประกอบกิจการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หลายประเภทและหลายครั้ง แต่โดยที่โลหะดีบุกผสมมีหลายรูปแบบ บางรูปแบบเมื่อดูจากคำนิยามซึ่งกำหนดในคำอธิบายประกอบพิกัดอัตราศุลกากรแล้ว ทำให้ผู้ประกอบการนำโลหะดีบุกผสมเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ก่อนแต่หากรายการใดมีคำอธิบายที่ชัดเจนผู้ประกอบการก็จะขอใบอนุญาตนำเข้าโลหะดีบุกผสมเข้าในราชอาณาจักรทุกครั้งและบ่อยครั้งผู้ประกอบการก็จะนำสินค้าเหล่านี้เข้ามาพร้อม ๆ กัน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการนำเข้าโลหะดีบุกผสมเข้ามาในราชอาณาจักรราวเดียวกันหลายรายการ หากรายการใดปรากฏมีโลหะดีบุกผสมปรากฏชัดเจน กลุ่มผู้ประกอบการก็จะขอใบอนุญาตเพื่อนำเข้ามาซึ่งแร่โลหะดีบุกผสม แต่หากรายการใดตามอธิบายประกอบพิกัดอัตราศุลกากรไม่ได้ระบุถึงโลหะดีบุกผสมไว้ชัดเจน กลุ่มผู้ประกอบการก็จะไม่ได้ขออนุญาตสำหรับรายการนั้น ซึ่งกรมฯ เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าธรรมเนียมในการอนุญาตกับมูลค่าการลงทุนแล้ว น่าเชื่อได้ว่ากลุ่มผู้ประกอบการประกอบธุรกิจด้วยความสุจริตมิได้มีเจตนาหลีกเลี่ยงกฎหมาย จึงให้ความช่วยเหลือโดยหารือปัญหาประเด็นขัดกฎหมายดังกล่าวต่อสำนักงานอัยการสูงสุดว่า เมื่อปัจจุบันโลหะดีบุกผสมที่มีปริมาณไม่เกินสองกิโลกรัมไม่เป็นแร่ที่ต้องควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 79 (พ.ศ. 2548) ออกตามความพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จึงทำให้การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวใช้บังคับไม่เป็นความผิดอีกต่อไป เช่นนี้ควรต้องดำเนินการประการใดต่อผู้ประกอบการดังกล่าว โดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้แจ้งผลการขอหารือสรุปได้ว่า เมื่อกฎกระทรวง ฉบับที่ 79 (พ.ศ. 2548) มีผลใช้บังคับโดยมิได้กำหนดให้แร่โลหะดีบุกผสมเป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมการนำเข้าอีกต่อไป ดังนั้น การนำเข้าแร่โลหะดีบุกผสมเข้ามาในราชอาณาจักร จึงไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายออกมามีผลย้อนหลังยกเลิกความผิดตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 2 วรรคสอง ดังนั้นผู้นำแร่โลหะดีบุกผสมปริมาณเกินสองกิโลกรัมเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตก่อนกฎกระทรวง ฉบับที่ 79 (พ.ศ. 2548) มีผลใช้บังคับจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด

จากผลการดำเนินการดังกล่าว ทำให้ไม่เกิดภาระต้นทุนแก่ผู้ประกอบการ และส่งผลให้บรรยากาศการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีสร้างความเชื่อมั่นแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีในการลงทุนภายในประเทศของไทยในเวทีโลก

การกำกับดูแลผู้ประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยแร่

สืบเนื่องจากการร้องเรียนผ่านระบบเว็บไซต์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่ามีการลักลอบทำเหมืองแร่เหล็กในเขตพื้นที่บ้านหนองผำ จังหวัดเลย ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นละออง และเสี่ยงระเบิดผลการตรวจสอบปรากฏว่าบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีการขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษ จำนวน 2 ราย คือ

รายที่ 1 ขอครอบครองแร่เหล็กเป็นกรณีพิเศษ มีใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 น้ำหนัก 12,500 เมตริกตัน โดยได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้วเป็นเงินทั้งสิ้น 225,000 บาท

ผลการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่า บริเวณดังกล่าวมีการแต่งแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จังหวัดเลย ได้ทำการเปรียบเทียบคดี และผู้ต้องหายินยอมตามคำเปรียบเทียบ โดยชำระค่าปรับในอัตราสูงสุด

จากการตรวจสอบพื้นที่อย่างต่อเนื่องปรากฏว่า สภาพกองแร่ตามใบอนุญาตครอบครองแร่ มีแร่บางส่วนสูญหาย ประกอบกับจากการสอบถามผู้ควบคุมงาน ทำให้ทราบว่าได้มีการขนแร่เหล็กที่แต่งแล้วนำไปจำหน่ายประมาณ 20 คัน รถบรรทุกพ่วง 18 ล้อ โดยบรรทุกพ่วงละ 27 เมตริกตัน แต่จากการตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตขายแร่เหล็ก ไม่ปรากฏว่าได้มีการยื่นคำขออนุญาตขาย

กองแร่เหล็กที่ขออนุญาตครอบครองเป็นกรณีพิเศษ

แร่เหล็กแต่อย่างใด ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดฐานขายแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ขนแร่โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยกเว้น และฐานแร่ขาดหายไปจากบัญชีแสดงแร่คงเหลือของผู้รับอนุญาตให้มีแร่ไว้ในครอบครอง ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและถูกต้อง จึงมอบหมายให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ดำเนินการตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและปริมาณแร่คงเหลือที่ขอครอบครองว่ามีปริมาณที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร หากพบมีการกระทำความผิดตามข้อเท็จจริงที่กล่าวมาข้างต้น ให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

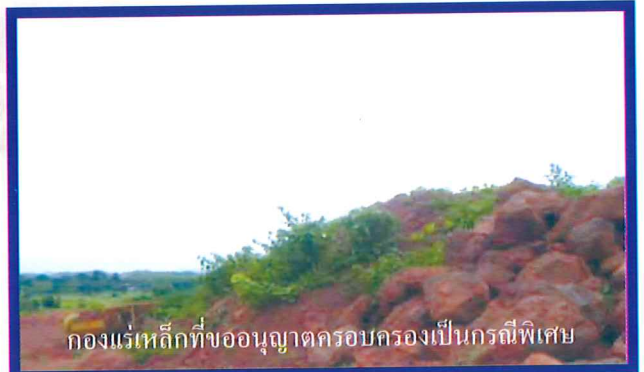
รายชื่อ 2 ขอครอบครองแร่เหล็กเป็นกรณีพิเศษ มีใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 น้ำหนัก 39,500 เมตริกตัน โดยได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้วเป็นเงินทั้งสิ้น 711,000 บาท

ผลการตรวจสอบพื้นที่ไม่ปรากฏว่ามีการขุดดักหรือขนย้ายแร่เหล็กที่มีการขอครอบครอง แต่จาก

การตรวจสอบเอกสารปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ได้ยื่นขออนุญาตขายแร่จำนวน 2,700 เมตริกตัน โดยขออนุญาตขนแร่ จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 270 เมตริกตัน แต่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ได้ทำการขายแร่เพียง 2 ครั้ง คิดเป็นปริมาณแร่ที่ขายรวม 540 เมตริกตัน ส่วนใบอนุญาตขนแร่เหล็กที่เหลือได้ดำเนินการขอคืน ซึ่งต่างจากข้อเท็จจริงกล่าวคือ จากการตรวจสอบสภาพพื้นที่ตามใบอนุญาตขอครอบครองแร่ปรากฏว่าไม่มีการขุดดักแร่หรือขนย้ายแร่เพื่อนำมาแต่ง แต่กลับมีการขออนุญาตขายแร่และขนแร่ จึงให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ดำเนินการตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและปริมาณแร่คงเหลือที่ขอครอบครองว่ามีปริมาณถูกต้องหรือไม่ หากพบมีการกระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

1.5 การให้ความช่วยเหลือด้านวิศวกรรม

- 1) บริการด้านการรังวัดเพื่อประกอบการอนุญาตและการกำกับดูแลสถานประกอบการในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ
 - รังวัดคำขอใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จำนวน 10 แปลง รวมเนื้อที่ 1,409 ไร่

กองแร่เหล็กที่ขออนุญาตครอบครองเป็นกรณีพิเศษ

- รั้ววัดสอบเขตประทานบัตรเพื่อปักหลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ชำรุดหรือสูญหาย จำนวน 3 แปลง
- รั้ววัดหาปริมาณจากการทำเหมือง เพื่อเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ จำนวน 12 แปลง
- รั้ววัดปริมาณจากการทำเหมืองแร่ขั้นขั้นที่ได้รับความจัดสรรโควตาเพื่อการส่งออก จำนวน 14 แปลง
- รั้ววัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ครอบคลุมบริเวณทำนาเกลือ จำนวน 2 แปลง
- รั้ววัดการทรุดตัวของชั้นดิน จำนวน 4 แปลง
- ตรวจสอบแบบพิมพ์อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ เขียนแบบพิมพ์ประทานบัตร อาชญาบัตร จำนวน 96 แปลง

2) ให้บริการเครื่องจักรในโครงการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม เพื่อปรับปรุงทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อม บริเวณภูเขาบ้านลุ่มดงกะเบา หมู่ที่ 2 ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และโครงการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อปรับปรุงทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่ ตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

3) ให้ความช่วยเหลือในการเจาะสำรวจแร่พลวง บริษัท เหมืองแร่ห้วยใหญ่ จำกัด ตำบลหนองเส กิ่งอำเภอลำพูน จังหวัดนครราชสีมา ความลึก 210 เมตร

4) ให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักร ในการซ่อมขยายทาง จัดทำผิวจราจรบดอัดลูกรัง สำหรับเส้นทางในพื้นที่ที่เคยทำเหมืองแร่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในท้องถิ่น ถนนสายบ้านไร่-บ้านเนินสวรรค์ ระยะทาง 6.1 กิโลเมตร ขององค์การบริหารส่วนตำบลปลีลอก ตำบลปลีลอก อำเภอดงพญาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

5) ให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักร ในการปรับปรุงพื้นที่สำหรับปลูกสร้างบ้านพักอาศัย ผู้ประสบภัยสึนามิของสหกรณ์บ้านน้ำเค็ม ตำบลน้ำเค็ม อำเภอดงพญาภูมิ จังหวัดพังงา เนื้อที่ 10 ไร่

1.6 การตรวจสอบพื้นที่ประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เนื่องจากการประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นการประกอบกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งเป็นธุรกิจที่มีการร้องเรียนในเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่เป็นประจำ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบเฝ้าระวัง การปฏิบัติตามเงื่อนไข การแก้ไขปัญหาข้อพิพาท ข้อร้องเรียน การประสานงานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการได้รับทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำแผนการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาการผลิตเกลือสินเธาว์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และได้ดำเนินการตรวจสอบตามแผนงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจสอบสถานประกอบการทำเกลือสินเธาว์ในช่วงเริ่มฤดูกาลผลิตเกลือสินเธาว์ โดยดำเนินการตรวจสอบเฝ้าระวังโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต ในเขตพื้นที่บ้านกุดเรือคำ บ้านจำปาดง บ้านจำปาดงเหนือ ตำบลกุดเรือคำ อำเภอรือเสาะ จังหวัดสตูลกร บ้านคำอ้อ บ้านโนนแสง บ้านหนองกว้าง บ้านดอนแดง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสุพรรณกร จำนวน 54 ราย ดังนี้

1) โรงงานประกอบกิจการผลิตเกลือสินเธาว์ที่ปฏิบัติถูกต้องตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต และยังมีได้แจ้งประกอบกิจการในเขตพื้นที่บ้านกุดเรือคำ บ้านจำปาดง บ้านจำปาดงเหนือ ตำบลกุดเรือคำ อำเภอรือเสาะ จังหวัดสตูลกร บ้านคำอ้อ บ้านโนนแสง บ้านหนองกว้าง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสุพรรณกร จำนวน 17 ราย

2) โรงงานประกอบกิจการผลิตเกลือสินเธาว์ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตในเขตพื้นที่บ้านกุดเรือคำ บ้านจำปาดง บ้านจำปาดงเหนือ ตำบลกุดเรือคำ อำเภอรือเสาะ บ้านคำอ้อ บ้านโนนแสง บ้านหนองกว้าง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสุพรรณกร จำนวน 36 ราย พร้อมทั้งสั่งการให้จัดทำคันทานบ โดยให้แก้ไขปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน

3) ได้สั่งการให้ผู้ประกอบการผลิตเกลือสินเธาว์ บ้านหนองกว้าง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสุพรรณกร ทำการอุดกลบ่อน้ำเกลือที่เลิกใช้ ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน จำนวน 1 ราย

1.7 มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้

1) ด้านแร่

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

☐ การผลิต

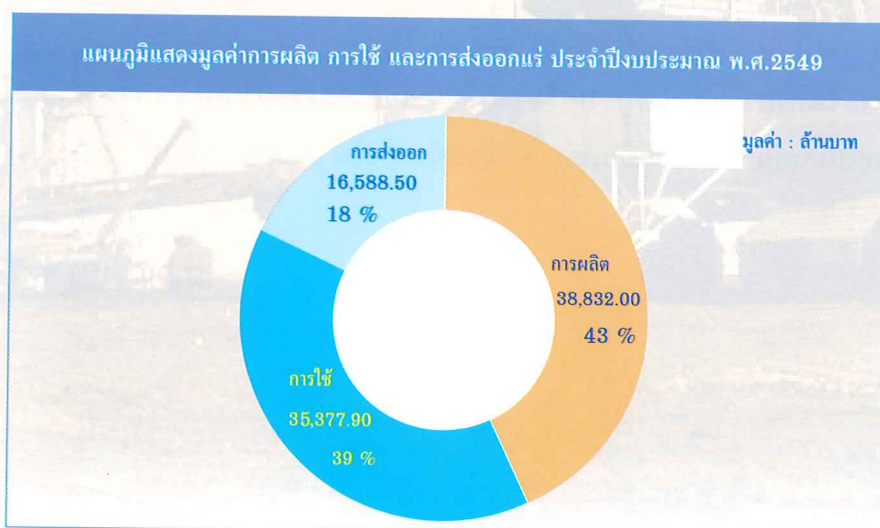
ในปีงบประมาณ 2549 มีการผลิตแร่ 39 ชนิด มูลค่า 38,832 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2548 ซึ่งมีมูลค่า 34,196.2 ล้านบาท ร้อยละ 13.6 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ ยิปซัม ทองคำ และสังกะสี โดยมีมูลค่า 11,100.3 10,127.6 3,939.4 3,004.8 และ 4,252.0 ล้านบาท ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ดังนี้

☐ การใช้แร่ภายในประเทศ

มีการใช้แร่ 34 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 35,377.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2548 ซึ่งมีมูลค่า 32,854.3 ล้านบาท ร้อยละ 7.7 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการใช้สูง 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ โลหะ-สังกะสี โลหะผสมสังกะสีและโลหะดีบุก โดยมีมูลค่า 11,099.0 9,861.1 5,005.2 2,321.8 และ 1,171.3 ล้านบาท ตามลำดับ

☐ การส่งออก

มีการส่งออกแร่ 30 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 16,588.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2548 ซึ่งมีมูลค่า 16,293.8 ล้านบาท ร้อยละ 1.8 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ โลหะดีบุก ทองคำ ยิปซัม แทนทาลัมผงและโลหะผสมสังกะสี โดยมีมูลค่า 7,692.8 2,927.0 2,675.7 1,154.0 และ 363.4 ล้านบาท ตามลำดับ

2) ด้านโลหกรรม

การผลิตผลิตภัณฑ์โลหกรรมจากอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อรองรับความต้องการใช้ภายในประเทศและเพื่อการส่งออก มีมูลค่ารวมหลายแสนล้านบาท โดยมีผลดำเนินงาน ดังนี้

☞ การผลิต

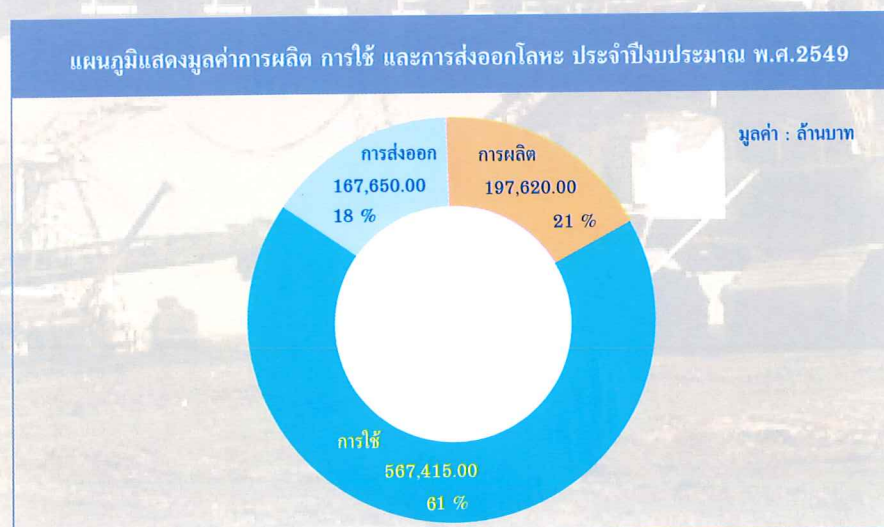
ปี 2549 มีการผลิตโลหะมูลค่าประมาณ 197,520 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 30 โดยโลหะที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ เหล็กและเหล็กกล้า ดีบุก สังกะสี ทองแดง และแทนทาลัม โดยมีมูลค่า 164,480 10,200 9,000 4,110 และ 3,810 ล้านบาท ตามลำดับ

☞ การใช้ภายในประเทศ

ปี 2549 มีการผลิตโลหะมูลค่าประมาณ 567,415 ล้านบาท โดยโลหะที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ เหล็กและเหล็กกล้า ทองแดง อะลูมิเนียม ทองคำ และดีบุก โดยมีมูลค่า 415,310 64,140 43,600 12,860 และ 8,470 ล้านบาท ตามลำดับ

☞ การส่งออก

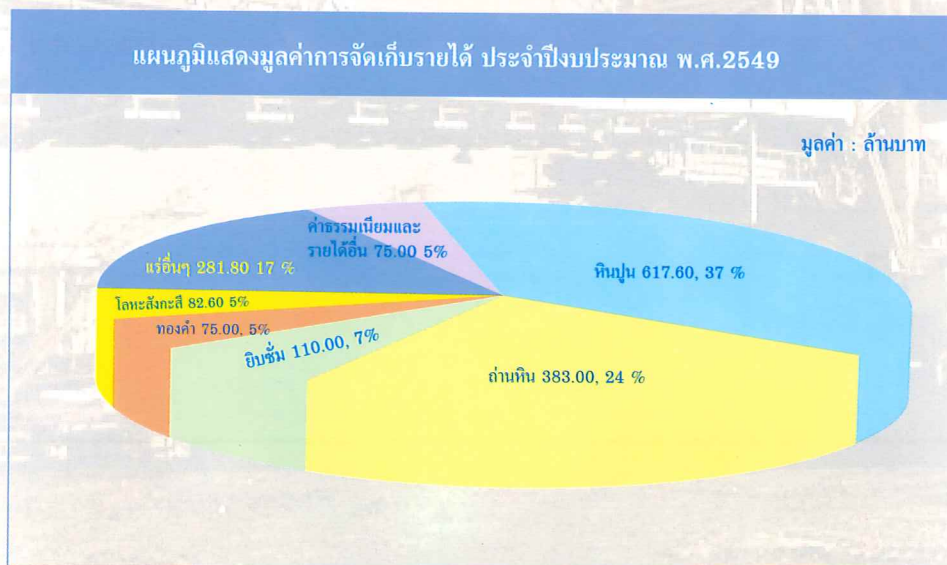
ปี 2549 มีการผลิตโลหะมูลค่าประมาณ 167,650 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 68 โดยโลหะที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ทองคำ เหล็กและเหล็กกล้า ทองแดง ดีบุก และอะลูมิเนียม โดยมีมูลค่า 64,460 55,500 29,140 8,000 และ 7,900 ล้านบาท ตามลำดับ

3) การจัดเก็บรายได้

ปีงบประมาณ 2549 สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆเป็นรายได้แผ่นดิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,625.0 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น ค่าภาคหลวงแร่ 1,550.0 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมและอื่นๆ 75.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2548 ซึ่งจัดเก็บได้ 1,477 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.9 โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ถ่านหิน ยิปซัม โลหะสังกะสี และทองคำ จัดเก็บได้ 617.6, 383.0, 110.0, 82.6 และ 75.0 ล้านบาท ตามลำดับ และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเงินจำนวน 843.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2548 ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเงินจำนวน 815.1 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดสรร ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ 20
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 10*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ 10*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประธานบัตร ร้อยละ 20
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ 40

หมายเหตุ * การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎรตามหลักฐานทะเบียนราษฎร

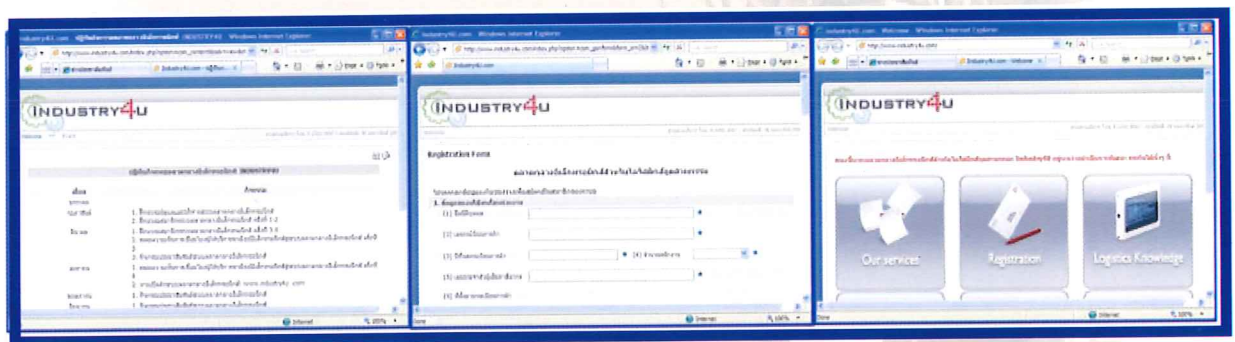
2. การส่งเสริมและพัฒนาเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ปัจจุบันการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมในประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นฐานในการผลิตให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมรายสาขาต่างๆ ที่ทำรายได้ให้กับประเทศในแต่ละปี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมหลายแสนล้านบาท ดังนั้น เพื่อกระตุ้นให้มีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศทดแทนการนำเข้า จำเป็นจะต้องมีการวางแผนการพัฒนากิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งงานส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเพื่อชี้แนะและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำไปปฏิบัติให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น

2.1 การส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การพัฒนาระบบตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (e-market place)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้พัฒนาระบบตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับโลจิสติกส์อุตสาหกรรมและจดทะเบียนภายใต้เว็บไซต์ www.industry4u.com โดยระบบดังกล่าวนี้จะรองรับข้อมูลวัตถุดิบ ผู้ผลิต ผู้ใช้ ผู้ซื้อ ผู้ขาย และธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทาน ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการผลิต (Original Source) ไปสู่จุดสุดท้ายของการบริโภค (Consumer Source)

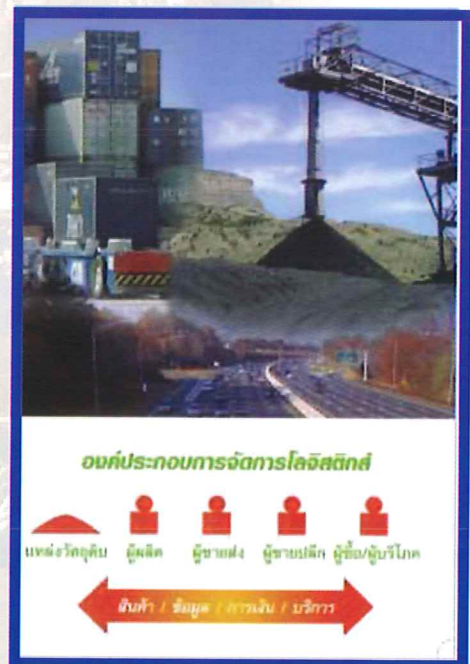
ระบบตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร เกิดโอกาสทางธุรกิจ ลดต้นทุนในการแสวงหาคู่ค้า ผู้ซื้อมีช่องทางการจัดหา จัดซื้อ มีอำนาจต่อรอง และเลือกผู้ขายได้ ผู้ขายสามารถเข้าถึงผู้ซื้อได้กว้างขึ้น เกิดการซื้อขายวัตถุดิบ หรือผลิตภัณฑ์โลหะ หรือติดต่อการบริการด้านโลจิสติกส์ทั้งหลาย เช่น ขนส่ง ออกของ คลังสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า ต่างๆ ในระบบอย่างเบ็ดเสร็จและรวดเร็ว ในส่วนของภาครัฐจะมีข้อมูลของอุตสาหกรรมที่เป็นปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาและการดำเนินนโยบายต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

กรมได้จัดสัมมนาระดมความเห็นระบบตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ระบบมีความสมบูรณ์ เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม โดยระดมความเห็นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรม ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ อาทิ ผู้ประกอบการด้านขนส่ง สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย สมาคมตัวแทนออกของรับใบอนุญาตไทย และผู้ให้บริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นต้น

ระบบดังกล่าวกำหนดเปิดตัวอย่างเป็นทางการในเดือน เมษายน 2550 โดยในระยะแรกจะอยู่ในรูปของ Web Directory เพื่อ สืบค้นข้อมูล และจะพัฒนาต่อเนื่องจนอยู่ในระดับที่สามารถทำธุรกรรมระบบได้โดยตรงภายในปี 2550 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำ ระบบสมาชิก โดยเบื้องต้นสมาชิกกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรม เหล็ก เซรามิก แก้วและกระจก และปูนซีเมนต์ ตลอดจนคู่ค้าของ อุตสาหกรรมดังกล่าว

นอกจากนี้ กรมอยู่ระหว่างศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมเหล็กและ อุตสาหกรรมเซรามิก ให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง เพื่อเป็น Best practice และนำสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ซึ่ง สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานระยะเร่งด่วนปี 2550 ของยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศที่เสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดว่าระบบการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมเหล็กจะแล้วเสร็จในปีงบประมาณ 2550 นี้

2.2 การพัฒนาส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมแร่ในต่างประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะเป็นหน่วยงานดูแลรับผิดชอบ และบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศ ตระหนักถึงภาระสำคัญที่จะต้องมีการวางแผนและกำหนดแนวทางการจัดหาวัตถุดิบแร่ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและสามารถสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีแหล่งวัตถุดิบสำรองเพียงพอกับความต้องการใช้และการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในต่างประเทศจะเป็นแนวทางหนึ่งของการจัดหาวัตถุดิบแร่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ จึงได้จัดให้มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล พร้อมจัดทำคู่มือเพื่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศเป้าหมายที่คาดว่าจะมีศักยภาพในการลงทุนของภาคเอกชนไทย จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย เมียนมาร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา แทนซาเนีย มาดากัสการ์ อินเดีย จีน และศรีลังกา

ในปีงบประมาณ 2549 ได้ดำเนินการในประเทศเวียดนาม และเมียนมาร์ โดยกำหนดแร่เป้าหมายไว้คือ ดีบุก ถ่านหิน พลวง และสังกะสี สำหรับแหล่งแร่ในประเทศเวียดนาม คือ บอกลีเซ่ ตะกั่ว สังกะสี เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งแร่ วิเคราะห์และนำเสนอช่องทาง และความเป็นไปได้ในการพัฒนาแหล่งแร่ สภาพปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบกิจการแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคนั้น โอกาส แนวทางการพัฒนาธุรกิจด้านแร่ พร้อมทั้งแนวทางการผลักดันที่รัฐบาลไทยหรือกระทรวงอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาธุรกิจให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 การส่งเสริมความร่วมมือด้านแร่ระหว่างประเทศ

1) การลงนามความร่วมมือ ด้านแร่อาเซียน (ASEAN)

ในฐานะผู้ดำเนินการและประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศ และตัวแทนของประเทศไทย ในเวทีการประชุมนานาชาติหลายเวที กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การประชุมกลุ่มอาเซียน

ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ร่วมประชุมคณะทำงานด้านการค้าและการลงทุนด้านแร่ธาตุสมัยพิเศษ ณ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 16-17 กุมภาพันธ์ 2549 เพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านแร่ธาตุของอาเซียน ข้อเสนอโครงการความร่วมมือภายใต้กรอบการค้าและการลงทุนด้านแร่ธาตุและข้อเสนอเรื่องกองทุนด้านแร่ธาตุอาเซียน

การประชุมด้านการลงทุน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นวิทยากรพิเศษการประชุม Asia Mining Congress 2006 ซึ่งจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในภาคพื้นเอเชีย ระหว่างวันที่ 28-30 มีนาคม 2549 ณ สาธารณรัฐสิงคโปร์

การประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค)

- ร่วมประชุมรัฐมนตรีเอเปคด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 19-21 ตุลาคม 2548 ณ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวในภูมิภาคและอนาคตของอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- ร่วมประชุม APEC Non-ferrous Metals Dialogue ระหว่างวันที่ 22-23 พฤษภาคม 2549 ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อพิจารณาแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม นอกกลุ่มหลัก และส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกลุ่มเอเปค
- ร่วมประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจและพัฒนาแร่ธาตุและพลังงานของประเทศเอเปค ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 12-13 มิถุนายน 2549 ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการของกลุ่ม ประชุมอภิปรายของกลุ่มอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม และเตรียมการประชุมรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ครั้งที่ 3

การประชุมกลุ่มลุ่มน้ำ

- ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ร่วมประชุม Mining Opportunities in Mekong Sub-Region ระหว่างวันที่ 16-17 มิถุนายน 2549 ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อนำเสนอบทความและเสวนาเกี่ยวกับการลงทุนด้านเหมืองแร่ในประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ร่วมประชุมระดับรัฐมนตรี ACMECS (the Ayeyawady-Chaophaya-Mekong Economic Cooperation Strategy) ระหว่างวันที่ 3-4 กรกฎาคม 2549 ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเสนอโครงการการบริหารจัดการด้านเหมืองแร่ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ โครงการการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นของการสำรวจและผลิตอะลูมิเนียมในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การประชุมระดับทวิภาคี

- อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และคณะหารือกับผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมเวียดนามเกี่ยวกับแนวทางการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ระหว่างวันที่ 3-4 กรกฎาคม 2549 และหารือกับผู้แทนจาก Vietnam Steel Association ระหว่างวันที่ 27-30 สิงหาคม 2549 เกี่ยวกับการร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการหารือทั้งสองครั้งเกิดขึ้น ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และคณะหารือกับผู้แทนของ China Chemical Geology and Mine General Bureau เกี่ยวกับการร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมเคมีและการลงทุนตามแผนงานส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศ เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ระหว่างสองประเทศ ระหว่างวันที่ 3-5 สิงหาคม 2549 และ ระหว่างวันที่ 16-19 กันยายน 2549 โดยการหารือทั้งสองครั้งเกิดขึ้น ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ผู้อำนวยการสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 และคณะหารือกับอธิบดีกรมบ่อแร่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเกี่ยวกับแนวทางการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 3-4 กันยายน 2549 ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ในวันที่ 6 กันยายน 2549 ได้มีการหารือระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และผู้แทนจากสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศเกี่ยวกับระบบการควบคุมการอนุญาตประกอบกิจการเหมืองแร่ การบริหารและการจัดการปัญหาด้านมลพิษและด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การค้าแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ของทั้งสองประเทศ การส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการและผลักดันการลงทุนทำเหมืองแร่ถ่านหินในสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
- กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดเตรียมข้อมูลความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุนกับราชอาณาจักรโมร็อกโก สำหรับการประชุม JTC ไทย-โมร็อกโก ครั้งที่ 1
- กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดเตรียมข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานระหว่างไทยและทาจิกิสถานเพื่อประกอบการจัดทำประเด็นสนทนาสำหรับนายกรัฐมนตรีในระหว่างการเยือนสาธารณรัฐทาจิกิสถานอย่างเป็นทางการ

ความสัมพันธ์แบบทวิภาคี/พหุภาคี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้เสนอโครงการหลายโครงการ เช่น กิจกรรมองค์ความรู้และการจัดสัมมนาเรื่องการผลักดันอุตสาหกรรมปุ๋ยเคมีโดยใช้วัตถุดิบของไทย ภายใต้กรอบการฉลองครบรอบ 120 ปี ความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่น โครงการ Eco-Town Promotion and Development ภายใต้กรอบความร่วมมือทางวิชาการจากรัฐบาลญี่ปุ่น โครงการ The US-ASEAN Enhanced Partnership on Mineral Sector (Cooperation in Sustainable Minerals and Mining Development and Enhance Institutional Capability in Managing Mineral Resources) ภายใต้กรอบความร่วมมือโครงการภายใต้ Plan of Action to implement the ASEAN-U.S. enhanced partnership โครงการ Bauxite exploration and aluminum production ภายใต้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและเวียดนาม รวมทั้งผลักดันการเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)

2) การติดตามผลที่เกิดจากเจรจาความตกลงการเปิดเขตการค้าเสรี

(Free Trade Area: FTA)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เข้าร่วมหารือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการเจรจาตามกรอบความตกลงเปิดเขตการค้าเสรี ในประเด็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งผู้รับผิดชอบหลักในด้านการค้า คือ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการต่างประเทศ รับผิดชอบหลักในด้านการลงทุน ปัจจุบันประเทศไทยตกลงจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) กับ 8 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย บาหลีเรน และเปรู และ 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ กลุ่มอนุทวีปรอบอ่าวเบงกอลหรือบีสเทค (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation : BIMSTEC) ประกอบด้วย ประเทศไทย อินเดีย พม่า ศรีลังกา บังกลาเทศ ภูฏาน และเนปาล กับ สมาคมการค้าเสรียุโรปหรือเอฟตา (European Free Trade Association : EFTA) ซึ่งกลุ่ม EFTA ประกอบด้วย ประเทศไอซ์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ และลิกเตนสไตน์ หลังการเปิดเขตการค้าเสรี ไทยมียอดการค้าเกินดุลรวมสองหมื่นล้านบาท กับประเทศอินเดีย และ นิวซีแลนด์ โดยมูลค่าเพิ่มขึ้นจากก่อนที่มีการเปิดเขตการค้าเสรี

สำหรับหลักเกณฑ์การลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กำหนดให้นักลงทุนต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2510 โดยพิจารณาอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนจากในประเทศหรือต่างประเทศ และตามสิทธิภายใต้กรอบความตกลง FTA ซึ่งบางประเทศมีผลบังคับใช้ไปแล้ว เช่น ออสเตรเลีย ซึ่งนักลงทุนออสเตรเลียให้ความสนใจเกี่ยวกับการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทองคำในไทยเพิ่มขึ้น ได้แก่ บริษัท ไทยโกลบอลเวนเจอร์ จำกัด (Thai Global Venture) เป็นบริษัทในเครือของบริษัท Oxiana ผู้ผลิตทองคำรายใหญ่ของโลกจากประเทศออสเตรเลีย จากที่มีบริษัทอัคราไมนิ่ง จำกัด โดยบริษัท Kingsgate ของออสเตรเลียเป็นผู้ผลิตรายเดิมในไทย ก่อนการเปิดเขตการค้าเสรี

ภารกิจหลักของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ คือ ร่วมประชุม คณะกรรมการกำกับดูแลงานด้านต่างประเทศของกระทรวงอุตสาหกรรม และดำเนินการให้ความเห็นด้านการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมแร่และโลหะของไทย กับหน่วยงานอื่นๆ ได้แก่

1. การจัดเตรียมข้อมูลกับผู้แทนการค้าไทย ที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เตรียมการเยือนออสเตรเลียเพื่อติดตามความคืบหน้าและการขยายผลการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ที่ดำเนินการบังคับใช้มาแล้ว 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548
2. การปฏิบัติตามกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี
3. การประชุม/สัมมนาระดมความเห็นการเตรียมการสำหรับการหารือกรอบเพื่อการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-สหรัฐอเมริกาการกำหนดทำที่ไทยต่อการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี การกำหนดทำที่ไทยต่อการจัดตั้งเขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก และไทยกับภูมิภาคเอเชียกลาง
4. การอบรมเรื่องมาตรการที่มีลักษณะขัดกับกติกการค้าเปิดเขตการค้าเสรี เพื่อกำหนดข้อสงวน (Non-Conforming Measures: NCMs) ด้านการค้าบริการและการลงทุน
5. เตรียมดำเนินโครงการศึกษาผลกระทบข้อตกลงการเปิดเสรี (FTA) ในบทยการลงทุนที่มีต่อภาคอุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของไทย เพื่อเตรียมรองรับการเปิดเสรี ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในบทยการลงทุนที่มีต่อภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานไทย ที่ได้ลงนามความตกลงมีผลใช้บังคับเปิดเขตการค้าเสรีไปแล้ว

2.4 การเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบแร่เฟลด์สปาร์และการศึกษาปรับปรุงคุณสมบัติสำหรับอุตสาหกรรมเซรามิก ระยะที่ 2

อุตสาหกรรมเซรามิกใช้แร่เฟลด์สปาร์เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์เซรามิก โดยใช้ผสมกับวัตถุดิบอื่นๆ เช่น ดินขาว ดินเหนียว ททรายแก้ว ฯลฯ แร่เฟลด์สปาร์จะถูกใช้เป็นส่วนผสมทั้งในเนื้อผลิตภัณฑ์และน้ำเคลือบ ทำหน้าที่เป็นตัวช่วยลดอุณหภูมิการสุกตัวของเนื้อผลิตภัณฑ์เซรามิก เมื่อเผาจะเกิดเป็นเนื้อแก้วทำให้ชิ้นงานมีความแข็งแรง และสวยงาม นอกจากนี้ยังใช้เป็นส่วนผสมของแก้ว ขวด กระຈก และอื่นๆ อย่างไรก็ตาม แร่เฟลด์สปาร์ที่ผลิตได้จากแหล่งหนึ่งอาจมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานทางเซรามิกบางชนิดเท่านั้น

การผลิตเฟลด์สปาร์ของประเทศไทย ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของแร่แต่ละแหล่งว่าเหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทใด หากมีการผลิตแร่เฟลด์สปาร์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มา หรือเป็นแร่ที่ยังไม่ผ่านการปรับปรุง คุณภาพ จะทำให้สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระดับอุตสาหกรรมมาก การจัดทำสรุปลักษณะของแร่เฟลด์สปาร์ รวมทั้งความเหมาะสมในการนำไปใช้งานเซรามิกแต่ละประเภท จะทำให้ข้อมูลของแร่เฟลด์สปาร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ถูกจำกัดอยู่เฉพาะพื้นที่ที่มีการผลิตเท่านั้น ข้อมูลด้านคุณภาพ และตลาดที่ไม่เหมาะสมก็จะถูกจำกัดด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำ

ฐานข้อมูลแร่เฟลด์สปาร์ในประเทศเพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการตรวจสอบคุณสมบัติของแร่เฟลด์สปาร์ที่จะทำการผลิต อีกทั้งยังเป็นการลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการทดสอบหาคุณสมบัติแร่เฟลด์สปาร์นั้นๆ ด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การประกอบธุรกิจทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมเซรามิกได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษาดูตัวอย่างวิธีการปรับปรุงคุณภาพแร่เฟลด์สปาร์ และนำแร่เฟลด์สปาร์ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้ในงานเซรามิกที่เหมาะสม อันจะเป็นหนทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่าแร่เฟลด์สปาร์ของประเทศไทย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มมูลค่าแร่เฟลด์สปาร์และศึกษาการปรับปรุงคุณสมบัติสำหรับอุตสาหกรรมเซรามิกขึ้น โดยว่าจ้าง สถาบันการวิศวกรรมมหาวชิยาลัยเชียงใหม่ เป็นที่ปรึกษาโครงการ แผนการดำเนินงานที่ตั้งไว้มี 4 ระยะ แบ่งตามพื้นที่ศึกษา เริ่มดำเนินงานระยะที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ในพื้นที่ศึกษาภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 2 ภาคตะวันออก ระยะที่ 3 ภาคตะวันตก และระยะที่ 4 ภาคใต้ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการทั้ง 4 ระยะตามแผนจะได้ผลการศึกษาและฐานข้อมูลคุณสมบัติแร่เฟลด์สปาร์ครอบคลุมทั่วประเทศ

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ได้ดำเนินงานในพื้นที่ศึกษาเขตจังหวัดภาคตะวันออก คือ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง โดยทำการสำรวจเก็บตัวอย่าง โดยใช้ข้อมูลเบื้องต้นจากรายงานของกรมทรัพยากรธรณี เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเคมี ศึกษาวิธีการแต่งแร่เพื่อใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมเซรามิก และรวบรวมผลการศึกษาของแต่ละตัวอย่างจัดทำเป็นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้สามารถสืบค้นผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้

ผลการสำรวจ และวิเคราะห์แหล่งแร่ศักยภาพ พบว่าแหล่งแร่เฟลด์สปาร์ศักยภาพตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง โดยพบว่าเป็นแร่เฟลด์สปาร์ผสม ที่บ้านซากกระทอน คาดว่ามีปริมาณสำรองทรัพยากรแร่เฟลด์สปาร์ประมาณ 37 ล้านเมตริกตัน และบ้านช่องลม คาดว่ามีปริมาณสำรองทรัพยากรแร่เฟลด์สปาร์ประมาณ 2 ล้านเมตริกตัน แต่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรีไม่พบแหล่งแร่เฟลด์สปาร์ศักยภาพ

จากการศึกษาคุณสมบัติตัวอย่างแร่ดิบจากแหล่งธรรมชาติไม่สามารถนำมาใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกได้ทันที ต้องผ่านการปรับปรุงเพื่อเพิ่มความเข้มข้นของแร่ และกำจัดสิ่งเจือปนที่ไม่ต้องการ หรือทำให้มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกก่อน โดยพบว่าวิธีที่เหมาะสมสำหรับลักษณะของแร่ในแหล่งนี้ คือ วิธีการลอยแร่ เฟลด์สปาร์ผสมหลังการปรับปรุงคุณภาพสามารถนำไปใช้ผสมในเนื้อและเคลือบของกระเบื้อง เครื่องสุขภัณฑ์ และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารได้ เพราะมีการหลอมตัวดี สีขาว และมีความมันวาวมาก

2.5 โครงการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานต่อเนื่องจากแร่โลหะและอโลหะ

อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศไทยที่มีการใช้วัตถุดิบที่มาจากเหมืองแร่ นั้น จากการสำรวจพบว่า มีมากกว่า 40 ชนิด วัตถุดิบจากแร่ สามารถแบ่งได้เป็น แร่โลหะ เช่น ดีบุก สังกะสี และแร่โลหะ เช่น โดโลไมต์ เฟลด์สปาร์ ทราายแก้ว เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตวัตถุดิบที่มีคุณภาพต่ำ ถึงปานกลาง และแร่บางส่วนยังต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้แก่ ประเทศเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นฐานการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมรายสาขาต่างๆ โดยในแต่ละอุตสาหกรรม ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ขณะที่วัตถุดิบบางชนิดสามารถหา ได้จากภายในประเทศและประเทศไทยสามารถ ผลิตวัตถุดิบที่มีคุณภาพสูงได้ตามข้อกำหนดของอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงส่งผลให้อุตสาหกรรมพื้นฐานและต่อเนื่องยังไม่มี ความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศเท่าที่ควร จึงยังต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นหลัก

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เล็งเห็นความสำคัญในการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบ สำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานต่อเนื่องจากแร่โลหะและแร่โลหะขึ้น เพื่อเสนอ แนวทางและภาพรวมของการพัฒนาและส่งเสริมที่ชัดเจน ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก โดยได้จัดลำดับ ความสำคัญของอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการผลิตเพื่อลดการนำเข้า มีทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมปุ๋ยและเคมีภัณฑ์
- 2) อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
- 3) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลาสติก
- 4) อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์
- 5) อุตสาหกรรมเซรามิก แก้วและกระจก
- 6) อุตสาหกรรมยาง
- 7) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร
- 8) อุตสาหกรรมยานยนต์
- 9) อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- 10) อุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์

อุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความเชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำ ที่ควรส่งเสริมให้เกิดเพิ่มมูลค่าในการผลิตเพื่อลดวัตถุดิบในการนำเข้า 5 อันดับ ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมปุ๋ยและเคมีภัณฑ์
- 2) อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
- 3) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลาสติก
- 4) อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์
- 5) อุตสาหกรรมเซรามิก แก้วและกระจก

อุตสาหกรรมพื้นฐานที่เพิ่มมูลค่าง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากมีความพร้อมของพื้นฐานการศึกษา ข้อมูล เทคโนโลยี และปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่ ทราเยกซ์ ดินขาวและเฟลด์สปาร์ และ อุตสาหกรรมพื้นฐานที่เพิ่มมูลค่าได้แล้วจะให้ประโยชน์ตอบแทนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ โปแตช เฟลด์สปาร์ และดินขาว

2.6 การศึกษาเพื่อกำหนดลำดับชั้นคุณภาพวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการจัดลำดับชั้นคุณภาพวัตถุดิบพิเศษเหล็ก สำหรับอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าเป็นกลุ่มแรก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่ต้องการใช้วัตถุดิบพิเศษเหล็ก และผู้ประกอบการวัตถุดิบพิเศษเหล็กได้มีข้อมูลหลักเกณฑ์ชั้นคุณภาพที่ใช้อ้างอิงต่อการซื้อขายในท้องตลาด ทั้งนี้ นอกจากจะก่อให้เกิดความ เป็นธรรมในการซื้อขายพิเศษเหล็กและเกิดความชัดเจนด้านคุณภาพพิเศษเหล็ก เพื่อป้องกันปัญหาด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมและประสิทธิภาพการผลิตแล้ว ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถ

ในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าได้อีกทางหนึ่งด้วยโดยได้มีการประชุมระดมความคิดเห็น รวม 2 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุม 200 คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เหล็กและเหล็กกล้า ผู้ซื้อ-ผู้ขายเศษเหล็กและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และออกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่องกำหนดลำดับชั้นคุณภาพเศษเหล็ก โดยแบ่งจากคุณสมบัติและคุณลักษณะตามแหล่งที่มา ลักษณะทางกายภาพ และตามการใช้งาน ออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เศษเหล็กจากโรงงานอุตสาหกรรม (เศษเหล็กใหม่) ได้แก่ เศษเหล็กที่ได้จากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการนำเหล็กทิ้งสำเร็จรูปไปใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เหล็กชนิดต่างๆ ประกอบด้วยประเภทเศษเหล็ก จำนวน 29 กลุ่มย่อย และกลุ่มที่ 2 เศษเหล็กจากครัวเรือน (เศษเหล็กเก่า) ได้แก่ เศษเหล็กที่ได้จากผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ผ่านการใช้งานแล้ว ประกอบด้วย ประเภทเศษเหล็ก จำนวน 19 กลุ่มย่อย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนด้านวัตถุดิบ เศษเหล็กไม่ได้มาตรฐานและราคาสูง ลดปริมาณการนำเข้า ลดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการพัฒนาและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ปีงบประมาณ 2549 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการเหมืองแร่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรแร่และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานมลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหกรรม ฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่และให้ความช่วยเหลือในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. การกำกับดูแลและติดตามเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ดำเนินการตรวจสอบ และกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจำนวน 1,603 ราย ตรวจสอบการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ จำนวน 468 ราย ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตรสิ้นอายุ/เวนคืนประทานบัตร จำนวน 11 ราย ติดตามกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 91 ราย รวมทั้งพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม กรณีผู้ประกอบการขอเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ขุดต่ออายุประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน 24 ราย และแก้ไขปัญหาการร้องเรียนของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการทำเหมืองแร่ จำนวน 1 ราย นอกจากนี้ได้ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดย

ตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง ความสั่นสะเทือนและคุณภาพน้ำในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการ โรงโม่ บด และ
ย่อยหิน ในจังหวัดชลบุรี และพิจิตร รวมทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่มีการทำเกลือ
สินเธาว์ในจังหวัดนครราชสีมา มหาสารคาม สกลนคร หนองคาย และอุดรธานี จำนวน 318 ราย ตลอดจนได้
ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา ดำเนินการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองแร่ ได้แก่ คุณภาพอากาศ เสียง ความสั่น
สะเทือน คุณภาพน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำใต้ดิน บริเวณพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดกระบี่
พังงา ประจวบคีรีขันธ์ นครสวรรค์ สุโขทัย พิจิตร เพชรบูรณ์ ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา เพชรบุรี บุรีรัมย์
อุดรธานี และอุบลราชธานี

2. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากร แร่และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ดำเนินการจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงาน
ตามภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่ที่มีประทานบัตร เจ้าหน้าที่
ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ผ.พร.) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมเหมืองแร่ จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่

1) หลักสูตรอบรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมมาก่อน เพื่อ
สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน โดยจัดฝึกอบรมเมื่อเดือนพฤษภาคม และ
กรกฎาคม 2549 มีผู้เข้าร่วม อบรมทั้งสิ้น 64 คน

2) หลักสูตรอบรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ
เหมืองแร่ (ผ.พร.) เพื่อเป็นผู้ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนในท้องถิ่น (Training for the
Trainer) โดยจัดฝึกอบรมเมื่อเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม 2549 มีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 63 คน

3) หลักสูตรอบรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมือง
แร่ (ผ.พร.) และผู้ประกอบการเหมืองแร่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ สร้างความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหา
หรือหาแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรค ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน โดยจัดฝึกอบรมเมื่อเดือนกันยายน
2549 มีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 206 คน

ดำเนินการติดตามและให้คำแนะนำแก่ อปท. ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนฯ จังหวัดสุโขทัย
อุดรดิตถ์ ตาก สระบุรี พิจิตร กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี รวมทั้งสิ้น 91 แห่ง

ดำเนินการพัฒนาระบบฐานข้อมูล และจัดทำเว็บไซต์ ชื่อ www.envi-mining.com เพื่อเป็นช่องทางให้ อปท. รายงานผลการปฏิบัติงาน และเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร ให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระหว่าง อปท. และ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตลอดจนเพื่อให้ อปท. สามารถเข้าถึงข้อมูลและนำมาใช้ได้สะดวกยิ่งขึ้น

ปัจจุบันมี อปท. ที่ปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนแล้ว ณ เดือนกันยายน 2549 จำนวน 287 แห่ง ใน 53 จังหวัด สามารถดูแลพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ได้ 836 ประทานบัตร

การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ
และสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน

การติดตามและให้คำแนะนำแก่ อปท. ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน

3. การส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสากลของอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ประกอบการโดยจัดสัมมนา เรื่อง “สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ มุ่งดูแลประโยชน์สู่ชุมชน” เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2549 ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 304 คน และดำเนินการส่งเสริมการนำ 5ส มาใช้ในสถานประกอบการ โดยว่าจ้างบริษัท แอล วี เอ็ม (เอเชีย) จำกัด เป็นที่ปรึกษาในการจัดทำ 5ส ให้แก่ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดกระบี่ กาญจนบุรี ชลบุรี เชียงราย นครราชสีมา และราชบุรี จำนวน 10 ราย และรักษาระบบการทำ 5ส อย่างต่อเนื่องให้แก่ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 11 ราย รวมทั้งรักษาระบบการทำ 5ส และการบำรุงรักษาเครื่องจักรเชิงป้องกันอย่างต่อเนื่อง ให้แก่ผู้ประกอบการในเขตจังหวัดระยอง ราชบุรี ตรวด จำนวน 4 ราย

การจัดสัมมนา เรื่อง “สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ มุ่งดูแลประโยชน์สู่ชุมชน”

การจัดทำ 5 ส ของผู้ประกอบการ

4. การกำหนดมาตรฐานมลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหกรรม

การดำเนินโครงการฯ มี 2 ลักษณะ คือ การจ้างที่ปรึกษาโดยคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นผู้ดำเนินโครงการ และการดำเนินงานโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในปีงบประมาณ 2549 ดังนี้

1) การดำเนินงานในส่วนของที่ปรึกษาโครงการฯ

ดำเนินการศึกษากำหนดมาตรฐานมลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับแร่ทองคำและแร่โพแทช โดยแร่ทองคำได้ดำเนินการในปีงบประมาณ 2548 ต่อเนื่องมาจนถึงปีงบประมาณ 2549 และแร่โพแทชดำเนินการในปีงบประมาณ 2549 ตามลำดับ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ ศึกษาสำรวจและรวบรวมข้อมูลการจัดการมลพิษ การจัดการสิ่งแวดล้อม การเกิดชนิด รูปแบบ ปริมาณ และความเข้มข้นของมลพิษจากการประกอบการทั้งในรูปของฝุ่น อากาศเสีย น้ำทิ้ง กากของเสีย และอื่นๆ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลกระบวนการและกลไกในการแพร่กระจาย การรับ การขับถ่าย การสะสมในร่างกายมนุษย์ และความเป็นพิษของมลพิษ จัดทำระบบสารสนเทศที่ครอบคลุมรายละเอียดข้อมูลของลักษณะ ขอบเขต และความรุนแรงของการปนเปื้อนมลพิษ ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่ได้ก็นำไปใช้เพื่อกำหนดค่ามาตรฐานการระบายมลพิษที่ปลอดภัยต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหกรรม ขณะนี้ขั้นตอนการศึกษาอยู่ในขั้นตอนการตรวจรับร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ของคณะกรรมการตรวจรับงาน ซึ่งในท้ายที่สุดจะจัดทำเป็นคู่มือมาตรฐานวิธีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมทั้งมาตรการควบคุมป้องกัน ติดตามเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหามลพิษชนิดต่างๆ ที่เกิดจากการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหกรรมชนิดแร่ทองคำและชนิดแร่โพแทช

2) การดำเนินงานในส่วนของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยการสำรวจและเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำ ตะกอนธารน้ำ และดิน ในพื้นที่ศึกษาโครงการดังนี้

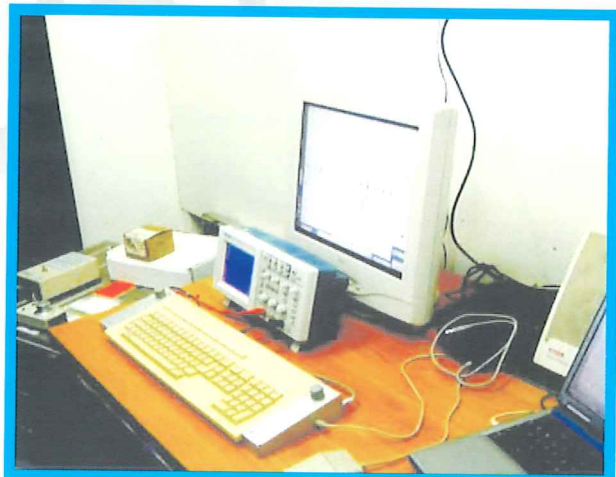
- การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังการปนเปื้อนของโลหะหนักในพื้นที่เหมืองแร่ดึกจังหวัดนครศรีธรรมราช เหมืองแร่ตะกั่ว จังหวัดพัทลุง และเหมืองแร่ถ่านหิน จังหวัดกระบี่ โดยเก็บตัวอย่างน้ำ 55 ตัวอย่าง และตะกอนธารน้ำ 14 ตัวอย่าง พบว่า ในตัวอย่างน้ำมีปริมาณโลหะหนัก As, Mn ที่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานในบางจุด ส่วนตัวอย่างตะกอนธารน้ำพบโลหะหนัก As ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเท่านั้น ที่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานฯ และพบว่าปริมาณของ Fe ทั้งหมดมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมากทุกจังหวัด

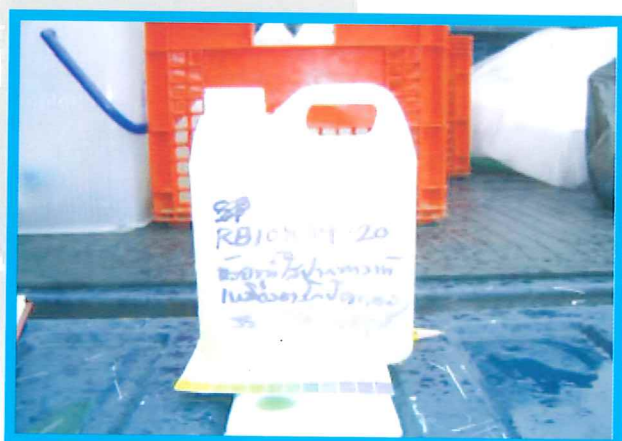
- ดำเนินการติดตามตรวจสอบการปนเปื้อนของโลหะหนักและเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการกำหนดมาตรฐานและมาตรการป้องกันแก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่แหล่งแร่ทองคำทุ่งคำ แหล่งแร่เหล็กเหล็กสยาม และแหล่งแร่ทองแดงภูเทพ จังหวัดเลย โดยศึกษาสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำ ตะกอนธารน้ำ และดินเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาและการแพร่กระจายของโลหะหนักในสิ่งแวดล้อม พบว่าโลหะหนัก As, Mn ในตัวอย่างน้ำมีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานเล็กน้อยในบางจุด สำหรับตัวอย่างตะกอนธารน้ำและดิน พบโลหะหนัก As เท่านั้นที่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน

- ร่วมศึกษาการดำเนินการตรวจสอบโพรงเกลือใต้ดินโดยวิธี Sonar Survey ซึ่งเป็นวิธีตรวจสอบลักษณะรูปร่างของโพรงใต้ดินในหลายมิติ (Dimensions) เช่น ขนาด ความสูง ความกว้างของโพรง และศึกษากิจกรรมอุตสาหกรรมเหมืองแร่เกลือหิน บริษัท เกลือพิมาย จำกัด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการเพิ่มทักษะและพัฒนาความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานและควบคุมการดำเนินโครงการกำหนดมลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหกรรม

- ร่วมดำเนินงานและศึกษาสำรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมกับกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เพื่อศึกษาการแพร่กระจายของปริมาณโลหะหนักและสารหนูในสิ่งแวดล้อม บริเวณอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยเก็บตัวอย่างน้ำ จำนวน 26 ตัวอย่าง พบว่า ปริมาณโลหะหนัก As เท่านั้น ที่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานทุกจุด และปริมาณ Fe ทั้งหมดมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก

5. การฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่

1) การฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อปรับปรุงทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อม จังหวัดกาญจนบุรี

ดำเนินการปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมบริเวณภูเขาบ้านลุ่มดงกระเบา หมู่ที่ 2 ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เนื้อที่ 57 ไร่ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เส้นทางสัญจรสู่แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากถนนและศาลากลางจังหวัดกาญจนบุรี โดยการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณหน้าผา จำนวน 1 แห่ง ซึ่งได้ขุดเอาก้อนหินที่สามารถร่วงหล่นได้ออกไป เหลือไว้เพียงก้อนหินที่ยึดจับตัวกันแน่นไว้ เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการเล่นกีฬาการปีนหน้าผา สำหรับพื้นที่ด้านล่าง โดยรอบได้ดำเนินการปรับปรุงทัศนียภาพโดยการปลูกพืชคลุมดินและไม่ย่นดิน เพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวรวมทั้งเป็นการสาธิตด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมแก่ผู้ประกอบการด้วย

2) การฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรม เพื่อปรับปรุง ทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อม จังหวัดชลบุรี

ดำเนินการปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมบริเวณภูเขาบาน หมู่ที่ 2 ตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 23 ไร่ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เส้นทางสัญจรสู่แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากถนนสายมอเตอร์เวย์ (กรุงเทพฯ-พัทยา) โดยการปรับลดความลาดชันของหน้าผาให้มีลักษณะเป็นขั้นบันไดที่มีความปลอดภัย รวมทั้งทำการปรับปรุงทัศนียภาพ โดยการปลูกพืชคลุมดินและไม่ย่นดิน เพื่อจัดทำเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นการสาธิตด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรม แก่ผู้ประกอบการด้วย

3) การส่งเสริมและเร่งรัดการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในพื้นที่เหมืองแร่

ดำเนินการส่งเสริมและเร่งรัดให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ โดยการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ และให้คำแนะนำในการปรับสภาพพื้นที่ การปลูกและดูแลต้นไม้ตลอดจนพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งได้สนับสนุนกล้าไม้และวัสดุการเกษตรบางส่วน โดยมีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 67 ราย ใน 10 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา น่าน แพร่ พิจิตร นครสวรรค์ ตาก สุโขทัย ลำปาง รวมเนื้อที่ปลูกไม้โตเร็ว 278 ไร่ สำหรับพันธุ์ไม้ที่นำมาปลูก ได้แก่ สะเดา สัก กระถินณรงค์ กระถินเทพา สัตบรรณ ประดู่ สานประดิพัทธ์ จามจุรี จั๊กเหล็ก นนทรี และไผ่ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่เหมืองแร่ ตลอดจนเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่อุตสาหกรรมเหมืองแร่

6. การบริการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ

ดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการในการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในการอนุญาตประทานบัตร เช่น คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ เสียง และความสั่นสะเทือน บริเวณพื้นที่ที่มีการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน จำนวน 6 จังหวัด ประกอบด้วย นครสวรรค์ นครศรีธรรมราช ชุมพร กาญจนบุรี อุทัยธานี และระยอง จำนวนทั้งสิ้น 12 ราย

การตรวจวัดคุณภาพอากาศ

การตรวจวัดเสียง

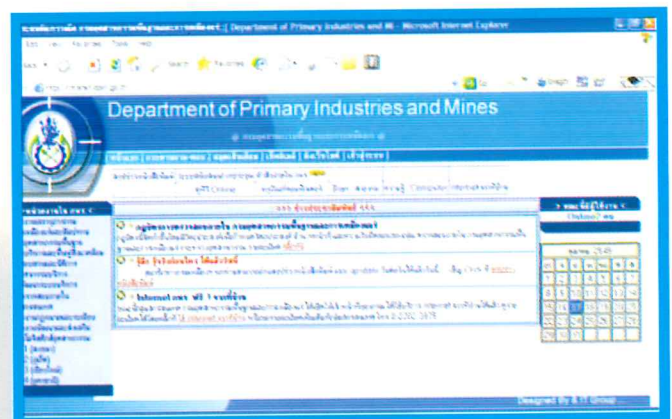
การตรวจวัดคุณภาพน้ำ

การตรวจวัดความสั่นสะเทือน

ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

1. การบริการข้อมูลทาง Intranet

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลสำหรับบุคลากรภายในกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งเป็นระบบ Web Application เพื่อความสะดวกในการรับทราบข่าวสารข้อมูลภายในกรมฯ พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งแบ่งการแสดงผลเป็น 2 ส่วน คือ ระบบบริการข้อมูลส่วนกลางสำหรับการบริการข้อมูลที่ต้องการให้บุคลากรของกรมฯ รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง และระบบบริการข้อมูลของแต่ละหน่วยงานในกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่แสดงถึงศักยภาพในการทำงานของแต่ละส่วนงานภายในให้บุคลากรที่สนใจเข้าไปหาข้อมูลและรับทราบกิจกรรมต่างๆ ของแต่ละหน่วยงานประกอบด้วย สรุปข่าวหนังสือพิมพ์ และกิจกรรมของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, ระบบสนับสนุนการประชุมเป็นระบบแจ้ง วัน-เวลา ประชุม, คำสั่งภายในกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำหรับบริการข้อมูลของแต่ละหน่วยงานใน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นเว็บไซต์แสดงกิจกรรมต่างๆ ภายใน

หน่วยงาน ซึ่งทางกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้พัฒนา ระบบ Web Application ที่ช่วยลดภาระในการนำข้อมูลต่างๆ ขึ้นแสดงในระบบ Intranet ซึ่งระบบดังกล่าวสามารถนำข้อมูลต่างๆ ขึ้นแสดงได้ทุกประเภท และสามารถเพิ่มเติมระบบต่างๆ ตามที่แต่ละหน่วยงานต้องการได้

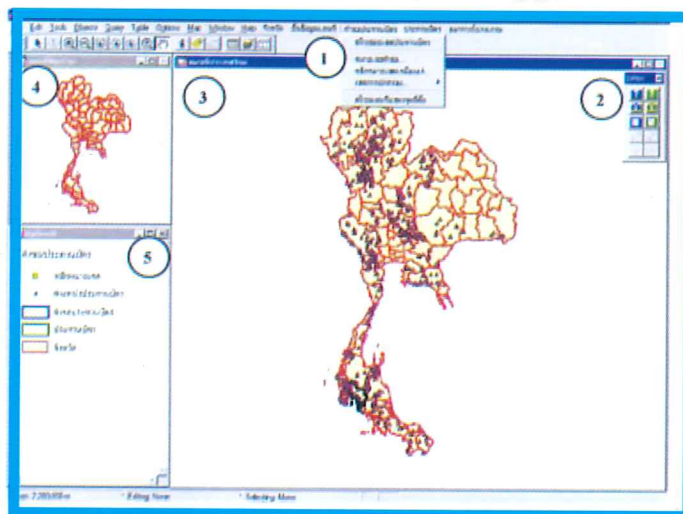
สำหรับหน่วยงานภายนอก ภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสาร ร้องเรียน หรือขอรับความช่วยเหลือผ่านทางเว็บไซต์ ได้ที่ www.dpim.go.th

2. การจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ขึ้นเพื่อจัดสร้างฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการใช้งานรวมถึงสามารถตอบสนองการให้บริการข้อมูลเชิงพื้นที่ในรูปแบบ Static Web ตรงตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐมีระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่ทันสมัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการทำงานของโปรแกรมประยุกต์

โปรแกรมประยุกต์ได้ถูกออกแบบให้มีรูปแบบการทำงานในลักษณะกราฟิกโต้ตอบกับผู้ใช้งาน (Graphic User Interface, GUI) ผู้ใช้งานสามารถเริ่มต้นการทำงานได้โดยการคลิกที่ไอคอน DPIM ที่ Windows Desktop โปรแกรมประยุกต์จะเรียกใช้งานโปรแกรม MapInfo เพื่อแสดงเมนู ปุ่มเครื่องมือ แผนที่สัญลักษณ์ขึ้นบนหน้าจอ

รูปแบบหน้าจอของโปรแกรมประยุกต์

หน้าจอส่วนที่ 1	เป็นเมนูคำสั่งเพื่อทำงานตามฟังก์ชันต่างๆ
หน้าจอส่วนที่ 2	เป็นปุ่มเครื่องมือ (Button Pad) เพื่อทำงานตามฟังก์ชันต่างๆ
หน้าจอส่วนที่ 3	เป็นวินโดว์หลักที่แสดงชั้นข้อมูลแผนที่
หน้าจอส่วนที่ 4	เป็นวินโดว์แผนที่นำร่องที่สัมพันธ์กับวินโดว์หลัก
หน้าจอส่วนที่ 5	เป็นวินโดว์สัญลักษณ์ของชั้นข้อมูลแผนที่ที่แสดงผลในวินโดว์หลัก

ฟังก์ชันการทำงานของโปรแกรมประยุกต์

- 1) ฟังก์ชันการกำหนดพื้นที่จังหวัดที่ต้องการแสดงแผนที่และข้อมูล เป็นฟังก์ชันที่ให้ผู้เลือกจังหวัดที่ต้องการแสดงแผนที่และข้อมูล โปรแกรมจะทำการเปิดแฟ้มข้อมูลชั้นแผนที่ทั้งหมดพร้อมกับแสดงตำแหน่งขอบเขตจังหวัดที่กำหนดในวินโดว์หลัก
- 2) ฟังก์ชันแสดงชั้นข้อมูลประเภทนั้ตรและคำขอประเภทนั้ตร เป็นฟังก์ชันที่ให้ผู้เลือกกำหนดการแสดงผลหรือไม่แสดงผลชั้นข้อมูลแผนที่กลุ่มประเภทนั้ตรในวินโดว์หลัก ดังนี้
 - ประเภทนั้ตรทั้งหมดพร้อมข้อความกำกับ เลขที่ประเภทนั้ตร
 - คำขอประเภทนั้ตรทั้งหมดพร้อมข้อความกำกับ เลขที่คำขอประเภทนั้ตร
 - หมายเลขหลักหมายเหตุเมืองแร่ทั้งหมดพร้อมข้อความกำกับ หมายเลขหลักหมายเหตุเมืองแร่ ตำแหน่งประเภทนั้ตร
- 3) ฟังก์ชันแสดงชั้นข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นฟังก์ชันที่ให้ผู้กำหนดการแสดงผลหรือไม่แสดงผลชั้นข้อมูลแผนที่กลุ่มทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในวินโดว์หลัก ดังนี้
 - ตำแหน่งหมู่บ้าน พร้อมข้อความกำกับ ชื่อหมู่บ้าน
 - ตำบล พร้อมข้อความกำกับ ชื่อตำบล
 - อำเภอ พร้อมข้อความกำกับ ชื่ออำเภอ
 - สถานที่สำคัญ พร้อมข้อความกำกับ ชื่อสถานที่สำคัญ
 - แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโบราณคดี พร้อมข้อความกำกับชื่อแหล่งท่องเที่ยว
 - ถนน ทางรถไฟ และเส้นทางน้ำ
 - ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ธรณีวิทยา การใช้ที่ดิน พร้อมแสดงสัญลักษณ์และคำอธิบายในวินโดว์สัญลักษณ์ชั้นข้อมูลแผนที่
 - แผนที่ภูมิประเทศชนิดราสเตอร์

4) ฟังก์ชันการแสดงผลแผนที่ภาพรวมประเทศไทย เป็นฟังก์ชันแสดงผลที่ขอบเขตของประเทศ
ไทยในวินโดว์หลัก

5) ฟังก์ชันการแสดงผลขอบเขตแผนที่จังหวัดที่เลือก เป็นฟังก์ชันแสดงผลที่ขอบเขตของ
จังหวัดที่ผู้ใช้กำหนดในวินโดว์หลัก

6) ฟังก์ชันการสร้างแผนที่คำขอประทานบัตร เป็นฟังก์ชันนำเข้าข้อมูลค่าพิกัดหมายเลขหลัก
หมายเลขเหมืองแร่ และข้อมูลรายละเอียดคำขอ ตามข้อมูลบัตรพิกัดจาก เพื่อสร้างแผนที่คำขอประทานบัตร

7) ฟังก์ชันการสร้างแผนที่ประทานบัตร เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตร ที่ต้องการ
อนุญาตให้เป็นประทานบัตร เพื่อทำการสร้างแผนที่ประทานบัตร โดยการคัดลอกขอบเขตคำขอประทานบัตร
ไปยังชั้นข้อมูลประทานบัตร พร้อมกับกำหนดเลขที่ประทานบัตรให้กับแผนที่สำหรับแปลงประทานบัตร

8) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยเลขที่คำขอ เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทาน
บัตรด้วยเลขที่คำขอ เพื่อแสดงขอบเขตคำขอประทานบัตรพร้อมข้อความกำกับ เลขที่คำขอ ในวินโดว์หลัก
พร้อมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคำขอที่เลือก

9) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยหมายเลขหลักหมายเลขเขตเหมืองแร่ เป็นฟังก์ชัน
การค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยหมายเลขหลักหมายเลขเขตเหมืองแร่ เพื่อแสดงขอบเขตคำขอประทานบัตร
พร้อมข้อความกำกับ เลขที่คำขอ ในวินโดว์หลัก พร้อมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคำขอที่เลือก

10) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยการกำหนดจังหวัด เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอ
ประทานบัตรทั้งหมดในจังหวัดที่ผู้ใช้กำหนด เพื่อเลือกคำขอประทานบัตรที่ต้องการแสดงผลในวินโดว์หลัก

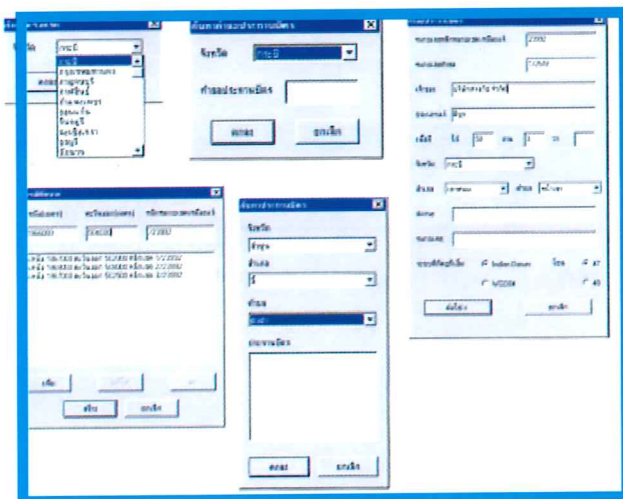
11) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยการกำหนดอำเภอ เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอ
ประทานบัตรทั้งหมดในจังหวัดและอำเภอที่ผู้ใช้กำหนด เพื่อเลือกคำขอประทานบัตรที่ต้องการแสดงผลใน
วินโดว์หลัก

12) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยการกำหนดตำบล เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรทั้งหมดในจังหวัด อำเภอ และตำบลที่ผู้ใช้งานกำหนด เพื่อเลือกคำขอประทานบัตรที่ต้องการแสดงผลในวินโดว์หลัก

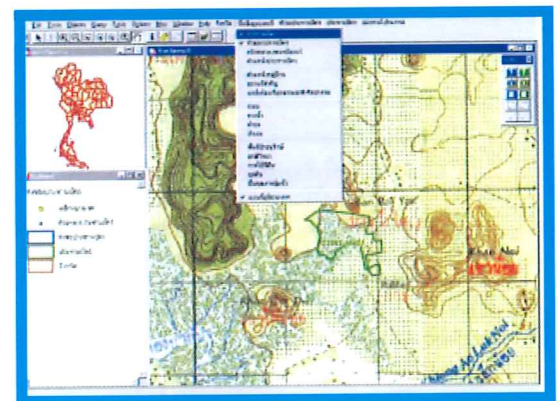
13) ฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยการกำหนดเลขที่ประทานบัตร เป็นฟังก์ชันการค้นหาคำขอประทานบัตรด้วยการกำหนดเลขที่ประทานบัตร เพื่อเลือกแสดงขอบเขตของประทานบัตร พร้อมข้อความกำกับเลขที่ประทานบัตร ในวินโดว์หลัก พร้อมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับประทานบัตรที่เลือก

14) ฟังก์ชันการสร้างเลย์เอาต์แผนที่คำขอประทานบัตร เป็นฟังก์ชันที่ทำการสร้างเลย์เอาต์แผนที่คำขอประทานบัตร ขนาดมาตราส่วน 1:50,000 ลงบนกระดาษขนาด A4 เพื่อทำการสั่งพิมพ์โดยอัตโนมัติ

15) ฟังก์ชันการสร้างเลย์เอาต์แผนที่ประทานบัตร เป็นฟังก์ชันที่ทำการสร้างเลย์เอาต์แผนที่ประทานบัตร ขนาดมาตราส่วน 1:50,000 ลงบนกระดาษขนาด A4 เพื่อทำการสั่งพิมพ์โดยอัตโนมัติ

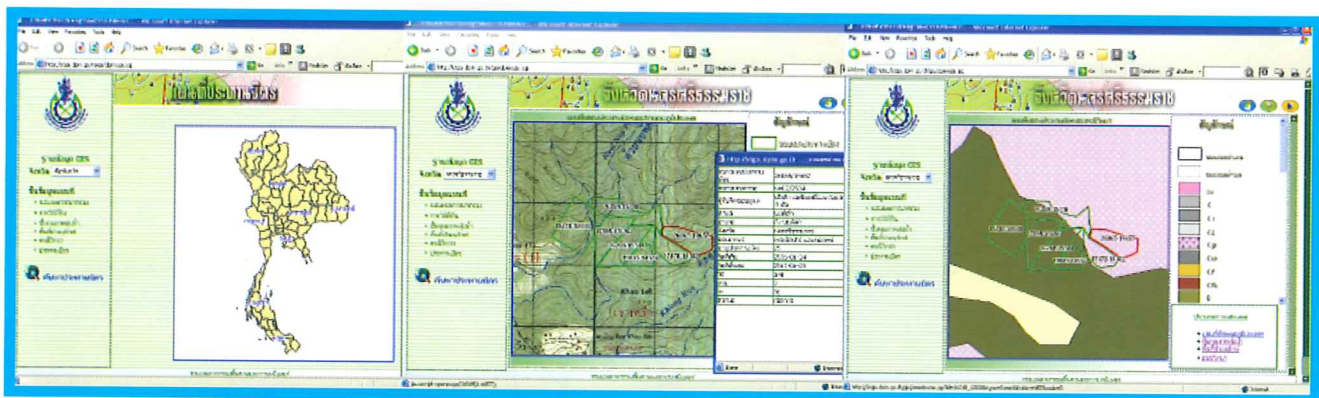
ตัวอย่างหน้าจอฟังก์ชันการค้นหาและนำเข้า
ข้อมูลแผนที่ของโปรแกรมประยุกต์

ตัวอย่างหน้าจอฟังก์ชัน
การแสดงผลแผนที่ของโปรแกรมประยุกต์

การจัดทำแผนที่เว็บเพจ

การออกแบบและนำเสนอแผนที่บนหน้าเว็บเพจในรูปแบบ HTML เพื่อแสดงชั้นข้อมูลแผนที่ประเภทันบัตร ชั้นข้อมูลแผนที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรายจังหวัด และชั้นข้อมูลแผนที่ประเภทันบัตรรายแปลงพร้อมข้อมูลประกอบ โดยผู้ใช้งานสามารถค้นหาข้อมูลจากระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล หรือสามารถที่จะค้นหาได้จากหมายเลขประเภทันบัตร หรือรายชื่อผู้ถือประเภทันบัตร โดยการเปิดชั้นข้อมูลแผนที่ที่ต้องการจัดทำเว็บเพจด้วยโปรแกรม MapInfo และใช้โปรแกรมประยุกต์ HTML Image Map.MBX เพื่อจัดทำนำเสนอแผนที่บนหน้าเว็บเพจอัตโนมัติ แล้วนำไปเชื่อมโยงกับเว็บเพจหน้าการสืบค้นข้อมูลแผนที่ที่พัฒนาด้วยโปรแกรม Macromedia ร่วมกับโปรแกรมภาษา

ตัวอย่างแผนที่เว็บเพจ
แสดงภาพรวมของชั้นของ
ข้อมูล GIS

ตัวอย่างแผนที่เว็บเพจประเภทัน
บัตรรายแปลงแสดงบนแผนที่
ลักษณะภูมิประเทศ

ตัวอย่างแผนที่เว็บเพจ
ประเภทันบัตร
แสดงบนแผนที่ธรณีวิทยา

3. การบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา กรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้นำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์เป็นปีแรก โดยมีความมุ่งหวังที่จะลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ 4 ปี เป็นหลัก

สำหรับการจัดวางระบบบริหารความเสี่ยงของกรมนั้น มีการบริหารจัดการและกำกับดูแลการวางระบบในรูปขององค์คณะ ซึ่งประกอบด้วยรองอธิบดีและผู้อำนวยการของหน่วยงานต่างๆ ร่วมอยู่ด้วย เพื่อร่วมกันกำหนดขอบเขตและแนวทางการดำเนินการ อีกทั้งยังมีคณะทำงานย่อยภายใต้คณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยผู้รับผิดชอบกิจกรรม/โครงการต่างๆ ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อจัดหาข้อมูลที่เป็นเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ กำหนด ติดตาม และประเมินผลการบริหารความเสี่ยงได้อย่างเป็นรูปธรรม

กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ 4 ปีที่นำมาจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงประกอบด้วย 6 กิจกรรมด้วยกันโดยแบ่งตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่

- การสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานทั้งในและต่างประเทศ
- การสร้างมาตรฐานและยกระดับสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและบริการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่

- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมด้านแร่
- การพัฒนาอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าเพื่อเป็นกลไกให้เกิด Eco- Product และ Eco- Town
- การพัฒนาระบบโลจิสติกส์สำหรับภาคอุตสาหกรรม

จากกิจกรรมข้างต้น มีการวิเคราะห์ ระบุ ประเมินปัจจัยเสี่ยงไว้ 37 ปัจจัยด้วยกันที่พบว่าอยู่ในระดับสูง และจำเป็นต้องมีมาตรการในการจัดการปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว ซึ่งกรมได้กำหนดเป็นแผนการบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ขึ้น โดยภายหลังดำเนินการตามแผนเสร็จสิ้นทำให้ปัจจัยเสี่ยงทั้ง 37 ปัจจัยลดลงไปอยู่ในระดับที่ยอมรับได้อย่างครบถ้วน ถือเป็นผลสำเร็จที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตามยังคงต้องมีการปรับปรุงในเรื่องการสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคลากรในกรมให้มากขึ้น รวมทั้งวิเคราะห์ ประเมิน และจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงให้ครอบคลุมกิจกรรมอื่นๆ ในอนาคต โดยมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายตามภารกิจและยุทธศาสตร์ของกรมต่อไป

4. การจัดการความรู้ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ด้วย พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ให้มีการจัดการความรู้ขึ้นในองค์กรและได้จัดทำแผนการจัดการความรู้เพื่อ สนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ “การเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอย่างมีดุลยภาพกับสังคมและสิ่งแวดล้อม” เสนอสำนักงาน ก.พ.ร. แล้ว การดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ตามแผนให้บรรลุความสำเร็จ ต้องอาศัย การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกลไกสำคัญในการนำองค์กรไปสู่ ความเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงได้ดำเนินโครงการการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ดังนี้

ขอบเขตและเป้าหมายของการจัดการความรู้

เพื่อสนับสนุนภารกิจตามยุทธศาสตร์ “การเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอย่างมีดุลยภาพกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม” ให้บรรลุผล จึงกำหนดให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 มีการจัดการความรู้ภายใน ขอบเขตและเป้าหมาย ดังนี้

1.1 ขอบเขตการจัดการความรู้ (KM Focus Area)

กำหนดหัวเรื่องของการจัดการความรู้ ที่จำเป็นและสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

“การเสริมสร้างมาตรฐานการกำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน”

1.2 เป้าหมายของการจัดการความรู้ (Desired State) กำหนดเป้าหมายของการจัดการความรู้ ได้แก่

**“การจัดระบบและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคนิคและวิธีการตรวจสอบและกำกับดูแล
สถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีประสิทธิภาพ”**

และกำหนดหน่วยวัดที่เป็นรูปธรรมของการจัดการความรู้ ดังนี้

**“การตรวจสอบและกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ ให้มีมาตรฐานทางเทคนิค
และวิธีการอย่างเดียวกัน อย่างน้อย 1 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน”**

จากขอบเขตดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้เลือกให้หน่วยงานนำร่องด้าน การจัดการความรู้ จำนวน 4 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน และสำนักงานอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1-3

ผลการดำเนินการจัดการความรู้

สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ได้นำกระบวนการจัดการความรู้ ไปใช้ หลายประการ โดยประสบความสำเร็จ ในการใช้กิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice หรือ CoP) ในการสกัดความรู้ และผลิตออกมาเป็นคู่มือการปฏิบัติงาน ซึ่งมีการผสมผสานระหว่างการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามวิธีการปกติ กับการใช้รูปแบบของการจัดการความรู้ ไปสอดคล้องผสาน ดังนี้

- 1) คู่มือการปฏิบัติงานที่จัดทำขึ้น ถือเป็นการสร้างนวัตกรรมในองค์กร โดยปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิม ทำเป็นสิ่งใหม่ที่ดีขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการทำงาน ลดความผิดพลาด ในการทำงาน
- 2) มีการนำชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) ตามแนวคิดการจัดการความรู้ โดยการทดลองนำแบบฟอร์มการตรวจไปใช้ปฏิบัติงานจริง โดยทีมที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ และจัดเก็บสภาพปัญหา มานำเสนอเพื่อวิเคราะห์ร่วมกัน โดยวิธีการสัมมนา ร่วม ถือได้ว่าเป็นการสร้างวงจรความรู้ในชุมชนนักปฏิบัติ และผลิตความรู้ใหม่ออกมา

แผนงานการจัดการความรู้ในปีงบประมาณต่อไป

เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 นี้ เป็นการจัดการความรู้อย่างเต็มรูปแบบ ในส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์เดียว และมุ่งเน้นไปที่ กระบวนการเดียว คือ การตรวจสอบและกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ การจัดการความรู้ในปีงบประมาณต่อไป จึงมีเป้าหมายดังนี้

1. ขยายการจัดการความรู้ให้ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์อื่นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป้าหมาย คือ หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ
2. ขยายกิจกรรมการจัดการความรู้ ให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานที่จัดการความรู้ คือ หน่วยงานนำร่อง จำนวน 4 หน่วยงาน แต่ในปีต่อไปทุกหน่วยงานควรมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้

แผนงานดังกล่าว เพื่อสร้างให้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พัฒนาไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) อย่างแท้จริง

นายจักรมณท์ ผาสุกวณิช ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดการฝึกอบรมและบรรยายพิเศษ เรื่อง แนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์ในภาคอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2549 ณ ห้องประชุม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมี **นายอนุสรณ์ เนืองผลมาก** อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้การต้อนรับและร่วมรับฟังบรรยาย

นายอนุสรณ์ เนืองผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดการสัมมนาบรรยายพิเศษ เรื่อง การศึกษาวิจัย การเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเซรามิก แก้ว กระamik ยิปซั่ม และผลิตภัณฑ์ เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2549 ณ อาคารเจริญวิทยวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมด้วยผู้บริหารระดับสูง และเจ้าหน้าที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับกลุ่มผู้ประกอบการผลิต ผลิตภัณฑ์เซรามิก เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549 และคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2549 เพื่อร่วมกำหนดค่านิยามของซีเมนต์เคลย์และพลาสติกเคลย์ ณ ห้องประชุม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และคณะผู้บริหารร่วมหารือกับเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศประจำประเทศไทยพร้อมด้วยคณะของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ เรื่อง อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศไทย เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2549 ณ ห้องประชุมกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

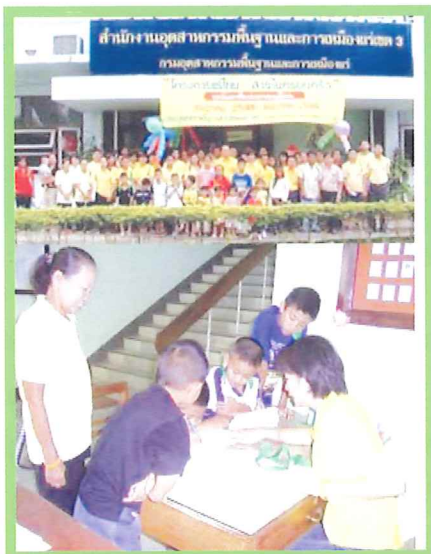
นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีและเป็นผู้มอบรางวัล “สถานประกอบการชั้นดี ประจำปี พ.ศ.2549” เพื่อเชิดชูเกียรติคุณผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานประกอบการชั้นดี จำนวน 26 ราย เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2549 ณ ห้องประชุม ชั้น 1 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลาฯ ได้จัดกิจกรรมโครงการ “วันอาทิตย์ วันครอบครัวทั่วรัฐอุตสาหกรรม” เพื่อสนับสนุนให้ครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุด เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2549

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 ได้จัดกิจกรรมโครงการ “แร่ไทย สานสายใยครอบครัว” เพื่อสนับสนุนให้ครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุด เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2549

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 ได้จัดกิจกรรมโครงการ “แร่ไทย สานสายใยครอบครัว” เพื่อสนับสนุนให้ครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุด เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2549

นายจักรมณท์ ผาสุกวณิช ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานเปิดการสัมมนาเรื่อง “การสร้างความเชื่อมโยงโลจิสติกส์อุตสาหกรรมภาคเหนือ” ซึ่งจัดโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับ สภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ณ โรงแรมเชียงใหม่แกรนวิว จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2549

นางสุนลมาลย์ กัญยาศิริ รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานเปิดการสัมมนาเรื่อง “การสร้างความเชื่อมโยงโลจิสติกส์อุตสาหกรรมภาคใต้” ซึ่งจัดโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับ สภาอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ณ โรงแรมรอยัลภูเก็ต ซิตี้ จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2549

นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
นำคณะผู้บริหารและข้าราชการบวงสรวงองค์พระนารายณ์ และพระภูมิเจ้าที่
เพื่อเป็นสิริมงคลเรื่องในโอกาสครบรอบ 4 ปี แห่งการสถาปนากรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2549

คณะผู้จัดทำหนังสือผลการดำเนินงาน ประจำปี 2549

บอบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นางวราภรณ์	ลาภานันต์	ประธานคณะกรรมการ
นางสันทัด	ไชยสิงห์	คณะกรรมการ
นายนิรันดร์	ยิ่งมทิสราพันธ์	คณะกรรมการ
นายเกียรติชัย	ตุลาธรรมกุล	คณะกรรมการ
นายสุภชัย	พงษ์ศิริวรรณ	คณะกรรมการ
นางสาวกฤษณา	แก้วสวัสดิ์	คณะกรรมการ
นายชัยวิทย์	อุดมศิริกุล	คณะกรรมการ
นายพงศ์บุญย์	บุญประดิษฐ์	คณะกรรมการ
นางนุจรี	ธีรดิถ	คณะกรรมการ
นางศรีเอี่ยมพร	ยังยืนยง	คณะกรรมการ
นางสาวนิคดา	กระจำฉาย	คณะกรรมการ
นางพิมพ์พร	เวณันท์	คณะกรรมการ
นายสรศักดิ์	สมเจษ	คณะกรรมการ
นายนิรันดร์	สุทธิศรี	คณะกรรมการ
นายปฏิพัทธ์	บุญนำมา	คณะกรรมการ
นางอรพิน	อุดมชนะธีระ	คณะกรรมการ
นางปิยวดี	พุทธิสารชัย	คณะกรรมการ
นางสาวจันทร์ตรี	วนันต์กุล	คณะกรรมการ
นายธีรพูนชัย	มุงกุล	คณะกรรมการ
นายชนะ	อมรโชติ	คณะกรรมการและเลขานุการ
นายเดช	คำแก้ว	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายชาญชัย	วุฒิพนมศักดิ์	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายรัตนพงษ์	ดอนพลอยเพชร	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้ประสานงาน		
นางประพัต	ราชโยธา	

สถานที่ติดต่อ
ถ. พระรามที่ 6 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0-2202-3576 (www.dpim.go.th)

Department of Primary Industries and Mines

dpim